
WARSZTAT.GD
PROGRAMOWANIE GIER

TWORZENIE WYDAJNEGO KODU C++ W PODEJŚCIU ZORIENTOWANYM NA DANE

Tomasz Dąbrowski

Adam Sawicki

VIII Ogólnopolska Konferencja Inżynierii Gier Komputerowych Siedlce, marzec 2011

TOMASZ DĄBROWSKI

- dabroz@scythe.pl
- http://dabroz.scythe.pl
- @dabrozPL
- Programista
  - Politechnika Warszawska – Informatyka
  - Developer iOS w inFullMobile
  - Silnik Unified Theorem Engine
  - Gra LVX Techdemo

ADAM SAWICKI

- adam@asawicki.info
- http://www.asawicki.info
- @Reg__
- Programista
  - Politechnika Częstochowska – Informatyka
  - Praktyki w siedzibie Microsoft w Redmond, USA
  - AquaFish 2 (gra wydana przez PLAY-publishing)
  - Metropolis Software (They – shooter na PC i X360)
  - Cyfrowy Polsat S.A.

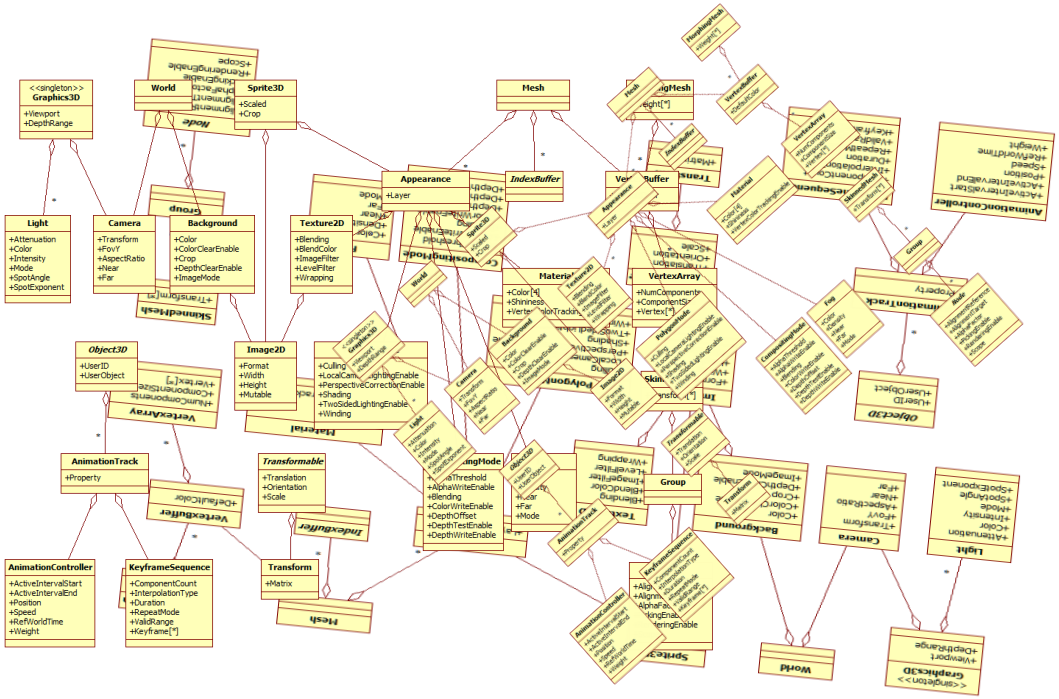

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE

- Teoria: program składa się z **klas**
  - Łączą **dane** (pola) i **kod** (metody)
  - Modelują byty z dziedziny problemu
  - Są od siebie niezależne
  - Nadają się do ponownego użycia
- Założenia
  - **Enkapsulacja** (hermetyzacja) – udostępnienie interfejsu, ukrycie implementacji
  - **Polimorfizm** i dziedziczenie – używanie obiektu abstrakcyjnego bez rozróżniania konkretnych typów

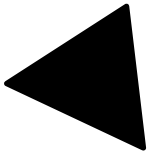

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE

- Wady
  - Czy mogą istnieć klasy całkowicie niezależne od innych?
  - Czy zdarzyło ci się użyć klasy w innym projekcie bez żadnych zmian?
  - Rzadko interesuje nas pojedynczy obiekt, zwykle mamy ich wiele
  - Nie mamy kontroli nad tym, co się gdzie odwołuje
  - Dane są porozrzucane po pamięci – słaba **lokalność odwołań**
  - Obiektowy kod trudno się **zrównolegla**

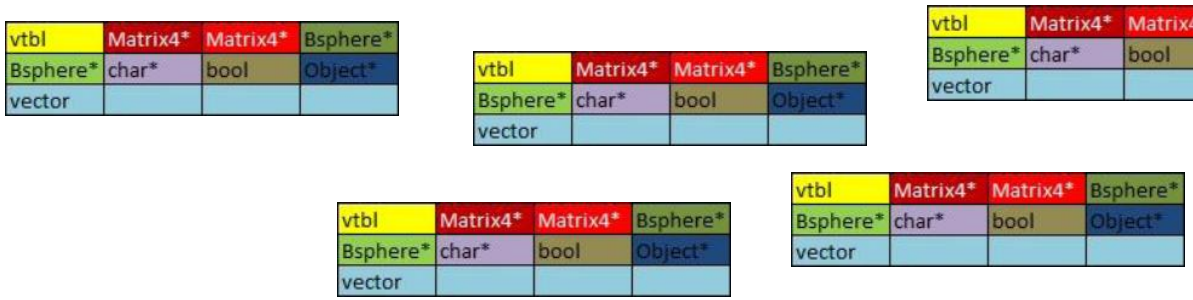

[Pitfalls]

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE

- Rozwiązanie
  - Myśl o **danych**
  - Używaj dobrze dobranych **struktur danych**
  - Organizuj kod tak, aby jawnie **przetwarzał dane** wejściowe na wyjściowe

[Pitfalls]

Przykład

:(

```
class BaseObject {
private:
  float3 position;
public:
  virtual void Render() = 0;
};
```

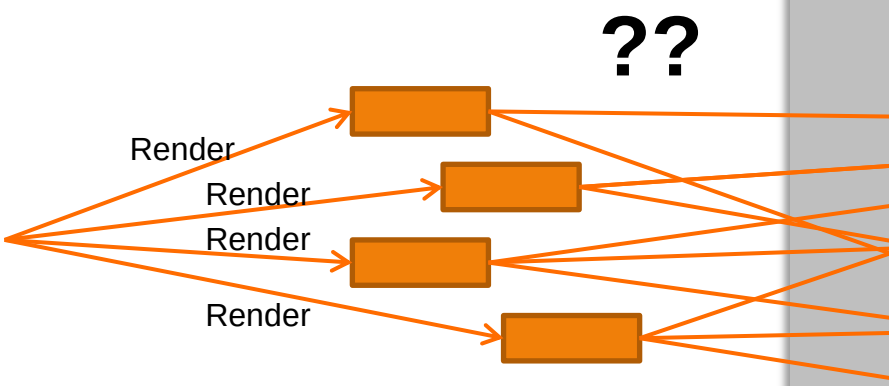

:)

```
struct RenderBatch {
  float3 position;
  Mesh *mesh;
  Material *material;
};
```

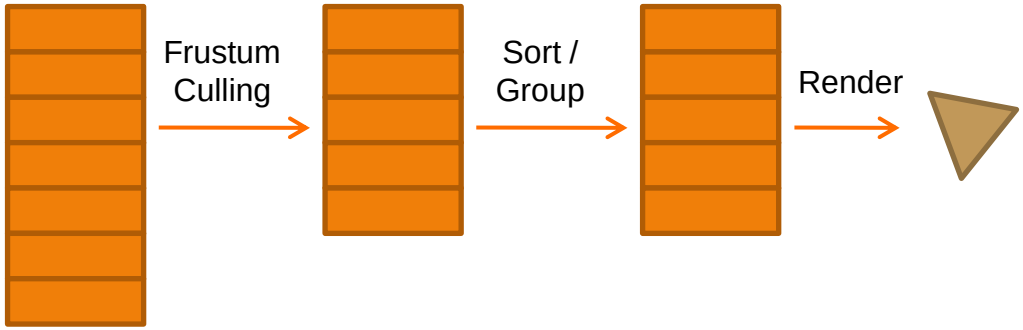

AOS KONTRA SOA

AoS – Array of Structures

```
struct Particle
{
  float4 position;
  float4 velocity;
  float4 color;
  float size;
  float orientation;
};

struct ParticleSystem
{
  uint32_t count;
  Particle *particles;
};
```

SoA – Structure of Arrays

```
struct ParticleSystem
{
  uint32_t count;
  float4 *positions;
  float4 *velocities;
  float4 *colors;
  float *sizes;
  float *orientations;
};
```

- SoA może być szybsze dzięki lepszemu wykorzystaniu pamięci cache
  - Grupuje dane według wzorca użycia
  - Oddziela dane „gorące” od „zimnych”

[DivergentCoder]

AOS KONTRA SOA

Rozwiązanie pośrednie: oddzielenie danych „gorących” od „zimnych”

```
struct Entity {
  float4 position;
  float4 velocity;
  EntityEx *extra_data;
};

struct EntityEx {
  std::string name;
  std::vector<Mesh*> meshes;
  std::map<std::string, boost::any> properties;
};
```

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE – PRZYKŁAD

Gra w kółko i krzyżyk – podejście obiektowe

1. Znajdujemy klasy identyfikując rzeczowniki

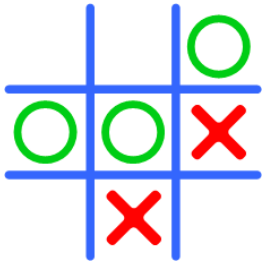

Krzyżyk

Gracz Plansza

Kółko

Gra

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE – PRZYKŁAD

2. Projektujemy powiązania między klasami

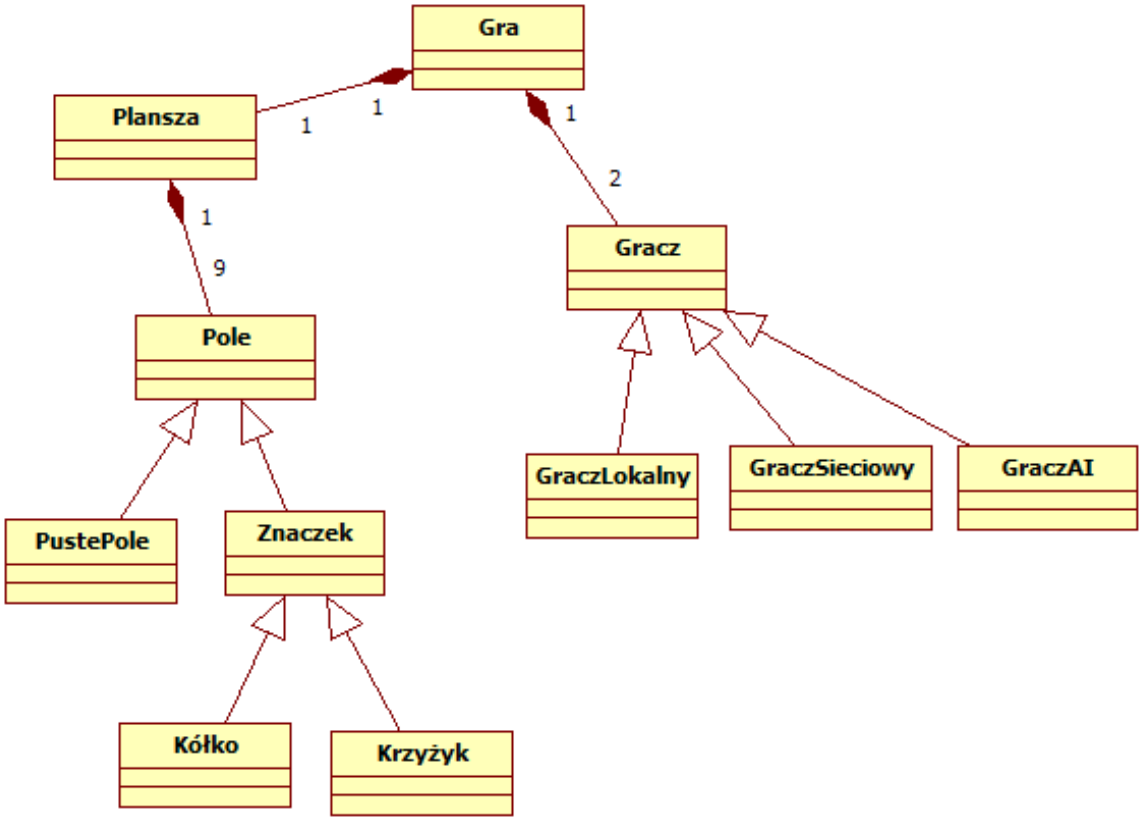

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE – PRZYKŁAD

3. Implementujemy klasy

- Co umieścić w tych klasach, żeby nie były puste ??
- W której klasie umieścić potrzebne dane i kod ??

- **Analysis Paralysis** – poszukiwanie idealnego rozwiązania

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE – PRZYKŁAD

3. Implementujemy klasy

- Co umieścić w tych klasach, żeby nie były puste ??
- W której klasie umieścić potrzebne dane i kod ??

- **Analysis Paralysis** – poszukiwanie idealnego rozwiązania

DATA-ORIENTED DESIGN

- Alternatywne podejście: **Data-Oriented Design (DOD)**
  - Myśl o strukturze danych w pamięci
- Pytanie: Jakie dane powinna przechowywać gra?
  - Tablica 3 x 3 pól
  - Każde pole jest w jednym ze stanów: puste, kółko, krzyżyk
  - Czyj jest teraz ruch: gracza 1 lub 2

```
enum POLE {
  POLE_PUSTE,
  POLE_KOLKO,
  POLE_KRZYZYK,
};
POLE Plansza[3][3];
int CzyjRuch;
```

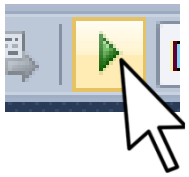

DOD – PRZYKŁAD

- Następnie pomyśl, co po kolei kod powinien robić z tymi danymi
  - Wykonanie ruchu przez gracza
  - Sprawdzenie, czy ruch jest prawidłowy
  - Wstawienie symbolu do tablicy
  - Sprawdzenie, czy gracz wygrał
  - Rozpoczęcie tury przeciwnego gracza

DOD – PRZYKŁAD

- Następnie pomyśl, co po kolei kod powinien robić z tymi danymi
  - Wykonanie ruchu przez gracza
  - Sprawdzenie, czy ruch jest prawidłowy
  - Wstawienie symbolu do tablicy
  - Sprawdzenie, czy gracz wygrał
  - Rozpoczęcie tury przeciwnego gracza

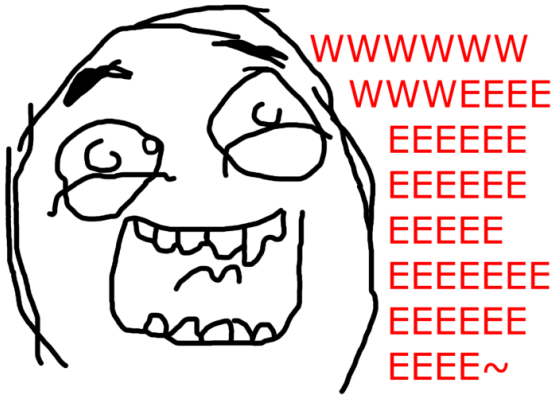

PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE – WNIOSKI

- Programowanie obiektowe **nie jest idealne**
- Można nawet stwierdzić, że **nie spełniło swoich założeń**
  - Modelowanie rzeczywistych obiektów? Co modeluje manager, helper, listener, obeserver, locker i inne -ery?
  - Źle użyte działa przeciwko wydajności, jak też prostocie i czytelności kodu
- Warto je stosować, ale **z rozwagą**
  - Znaj i doceniaj inne możliwości
  - Nie szukaj gotowych „klocków” uciekając od myślenia

WARSTWY

The object-oriented version of "Spaghetti code" is, of course, "Lasagna code". (Too many layers.) – Roberto Waltman

All problems in computer science can be solved by another level of indirection… Except for the problem of too many layers of indirection. – David Wheeler

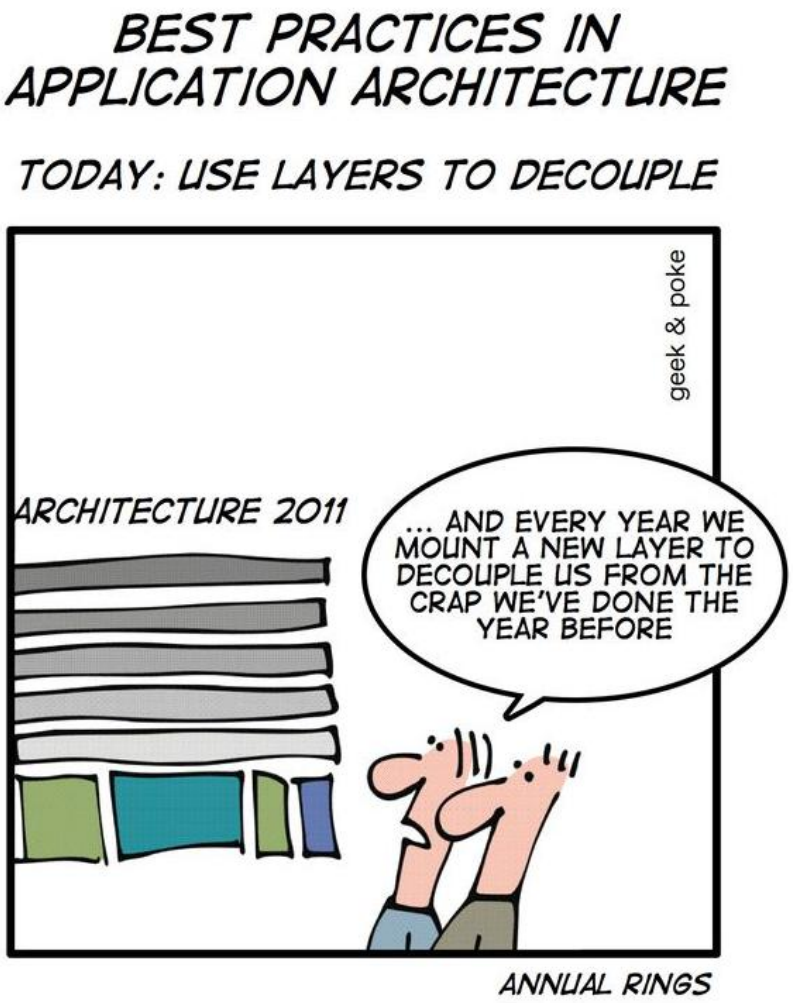

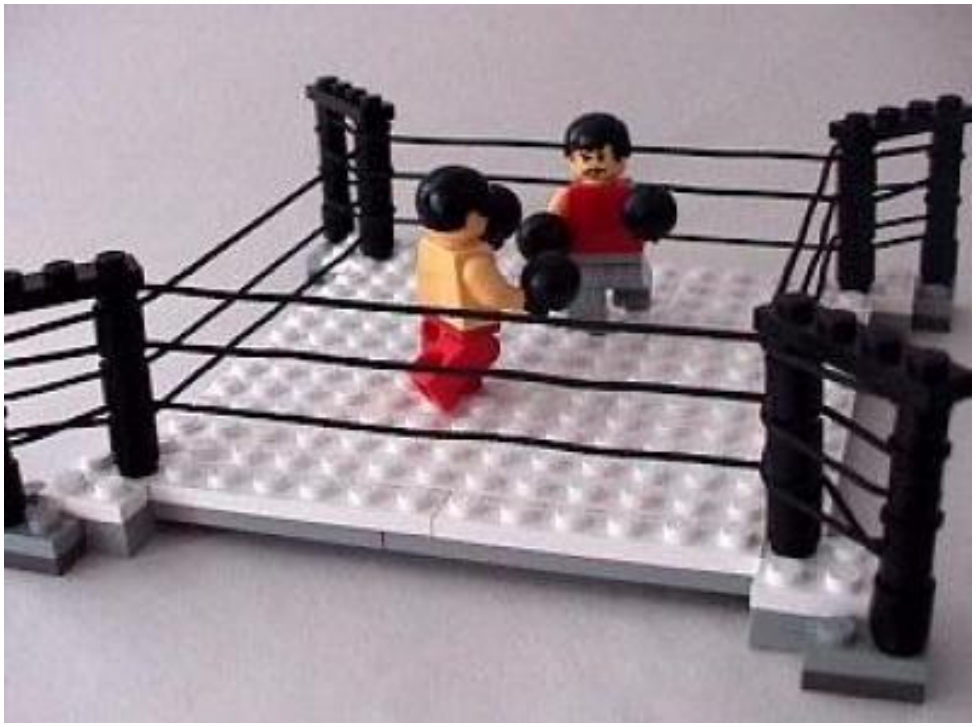

LISTA VS WEKTOR

LISTA CZY WEKTOR

- Potrzebujemy kolekcji, którą:
  - będziemy często iterowali,
  - będziemy czasem dodawali nowe elementy,
  - będziemy czasem usuwali dowolne elementy,
  - kolejność nie jest istotna.
- „Oczywistym” wyborem wydaje się lista łączona (np. std::list) (ze względu na usuwanie w O(1))

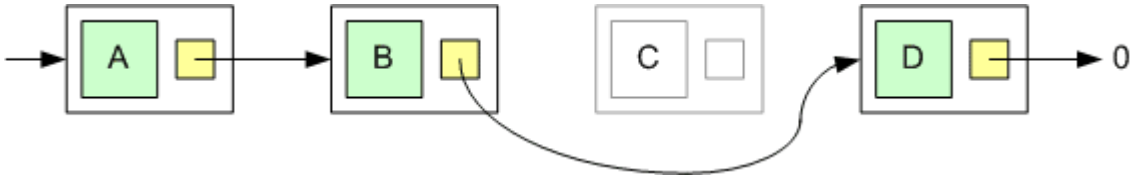

LISTA CZY WEKTOR

- Lista łączona ma wady:
  - Dynamiczna alokacja osobno każdego elementu (alokacja jest wolna)
  - Elementy są rozrzucone po pamięci (cache miss)
- Rozwiązanie: tablica (np. std::vector)

LISTA KONTRA WEKTOR

- Program testowy:
  - N elementów
  - 2000 powtórzeń następującej sekwencji:
    - Przejście przez całą kolekcję
    - Dodanie jednego elementu
    - Usunięcie jednego elementu (losowego)
- Testowe klasy:
  - 4 bajtowa
  - 513 bajtowa

ZAWODNICY

- Wszystkie testy na MSVC 2010, Release, wszystkie optymalizacje włączone
- #1: Zwykły wektor (std::vector z STL)
- #2: Zwykła lista (std::list z STL)
- A także…

#3: LISTA Z ALOKACJAMI

- Lista z alokacjami pomiędzy elementami
- Cel:
  - pogorszenie lokalności odwołań do cache
  - symulacja rzeczywistych warunków w grze

#4: WEKTOR Z ZAMIANĄ

- Usuwanie w zwykłym wektorze

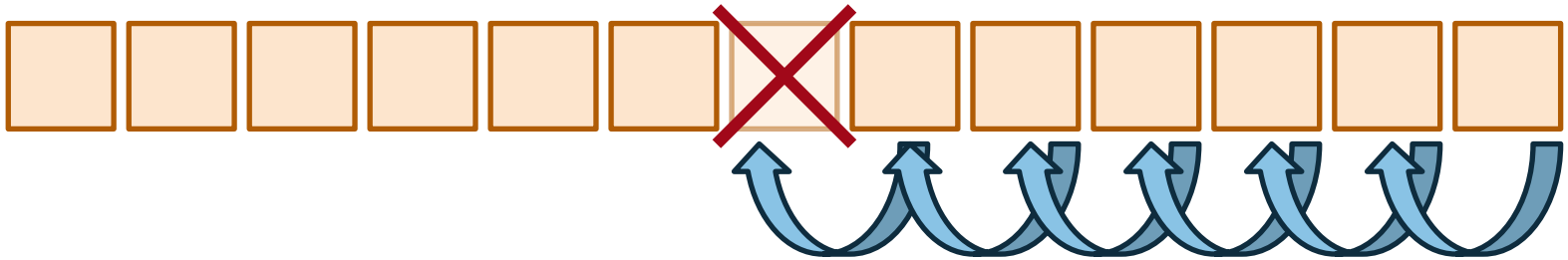

- Jeżeli nie zależy nam na kolejności, wystarczy zamienić usuwany element z ostatnim

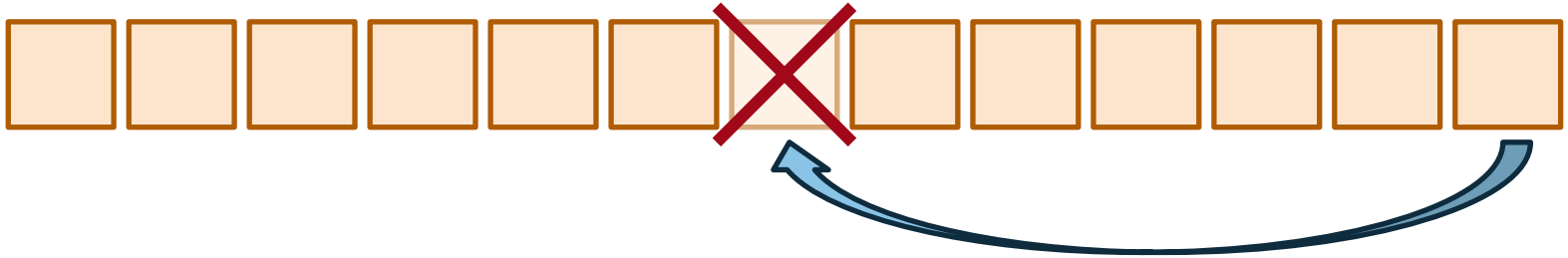

WYNIKI – OBIEKTY 4 BAJTOWE

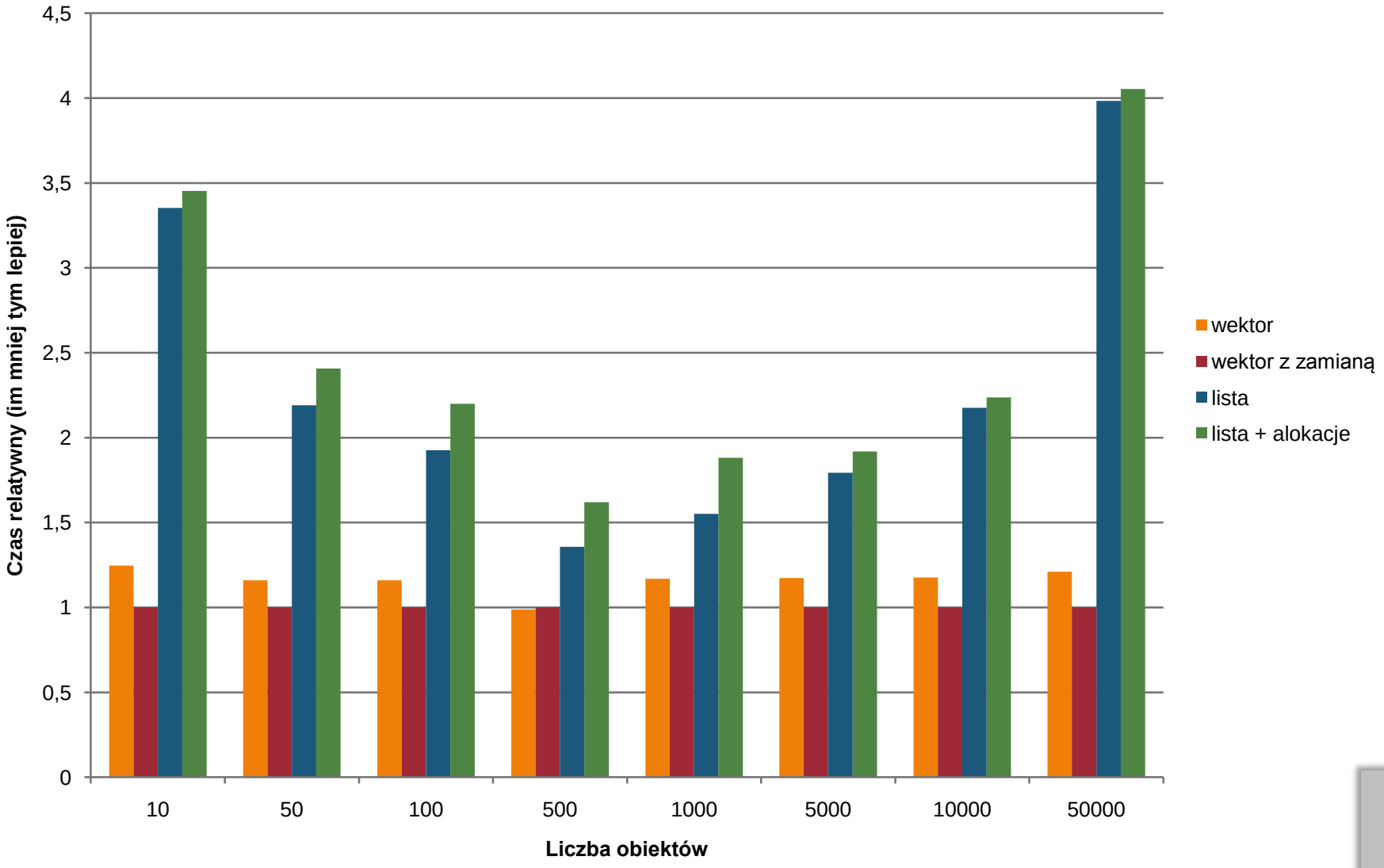

WYNIKI – OBIEKTY 513 BAJTOWE

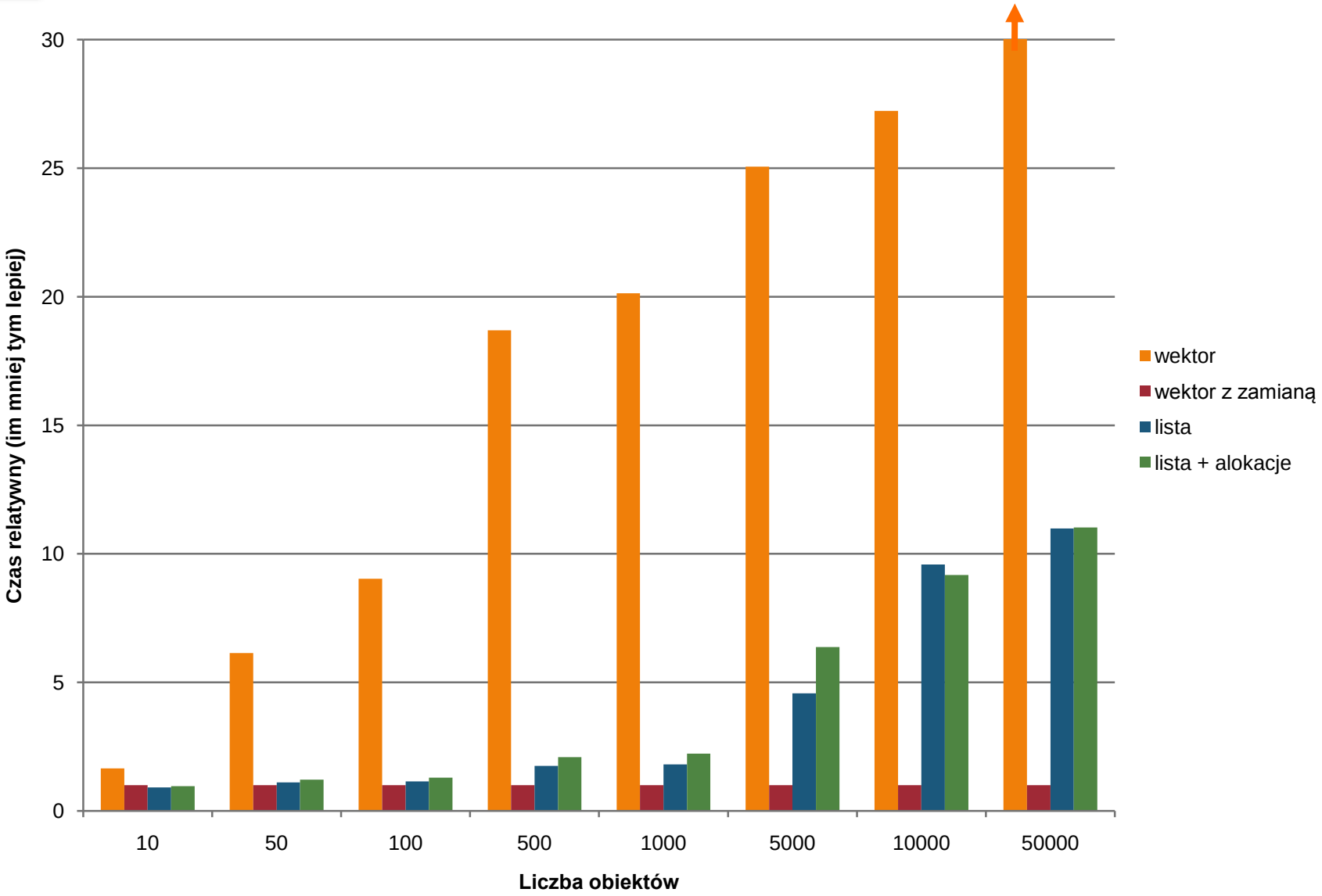

Cat++, the cat with the seven legs and the wing, is a better cat, but also a scalable leg-oriented animal, not to mention excellent support for generic limbs.

Upgrade to a modern pet with more features today!

[C++FQA]

GENERALIZACJA

GENERALIZACJA – BŁĘDNE KOŁO

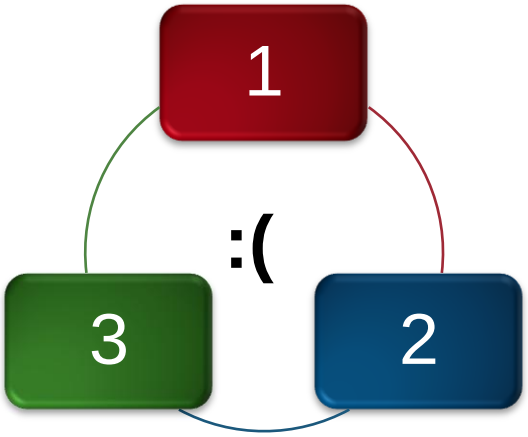

1. Chcemy, żeby każdy pisany kod był jak najbardziej ogólny i uniwersalny,

   aby nie trzeba było wprowadzać w nim zmian, kiedy zmienią się wymagania.

GENERALIZACJA – BŁĘDNE KOŁO

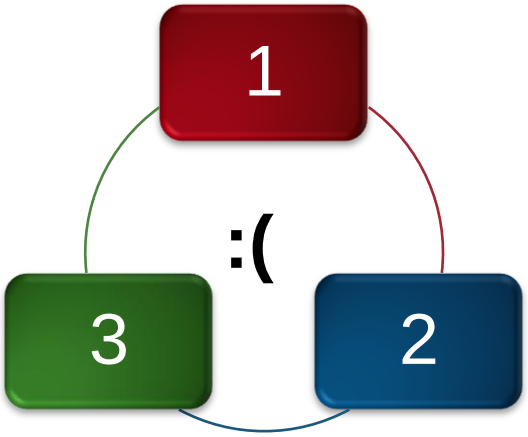

2. Unikamy wprowadzania zmian w kodzie,

   bo każda, nawet miała zmiana, wymaga bardzo dużo pracy.

GENERALIZACJA – BŁĘDNE KOŁO

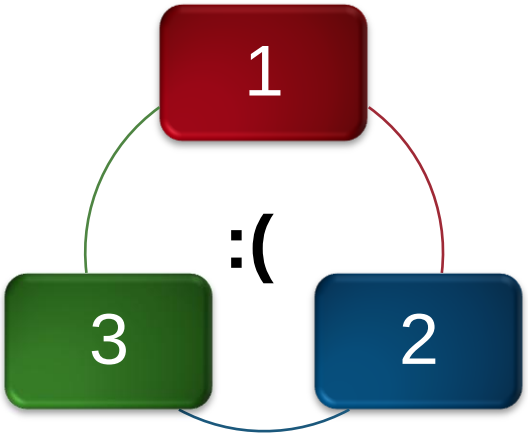

3. Każda zmiana w kodzie wymaga bardzo dużo pracy,

   ponieważ wszystko piszemy jak najbardziej ogólnie i uniwersalnie.

GENERALIZACJA – BŁĘDNE KOŁO

- Rozwiązanie
  - Pisz w sposób prosty, bezpośrednio to co ma być napisane i nie więcej.
  - Nie wyprzedzaj przyszłości. Kiedy pojawi się taka potrzeba, wtedy przerobisz kod na bardziej ogólny.
- Artyści i projektanci poziomów domagają się możliwości szybkiego testowania nowych pomysłów.
  - Programiści też powinni mieć do tego prawo! [C0DE517E]

DZIEDZICZENIE

DZIEDZICZENIE

- Teoria
  - Modeluje relację „jest rodzajem”
  - Umożliwia abstrakcję i polimorfizm
  - Dzieli obszerny kod na fragmenty mające część wspólną

DZIEDZICZENIE

- Wady
  - Kod jednej funkcjonalności jest **rozproszony** między wiele klas i plików
  - Tworzy ścisłe **powiązania** między klasami
  - Zmiana w jednym miejscu powoduje **nieoczekiwane efekty** w innych miejscach
  - Często **trudno zaprojektować** dobry układ klas, ich pól, metod i zależności między nimi

DZIEDZICZENIE

- Przykład: **okrąg** i **elipsa**
  - **Matematyk** mówi: okrąg jest rodzajem elipsy, która ma dwa promienie równe!
  - **Programista obiektowy** mówi: elipsa jest rodzajem okręgu, który dodaje drugi promień!

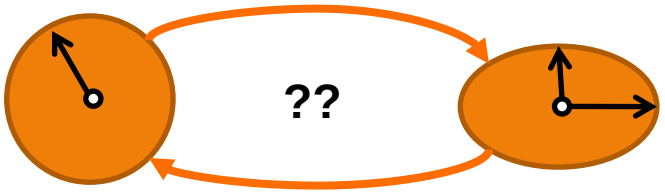

DZIEDZICZENIE

- Rozwiązanie
  - Myśl o **danych**
  - Rozważ inne możliwości
    - enum Type
    - Kompozycja (agregacja)
    - Podejście sterowane danymi (data-driven)
    - Architektura komponentowa
  - Stosuj dziedziczenie jak najrzadziej, nie jak najczęściej
  - Patrz na dziedziczenie jak na mechanizm językowy, nie jak na ideę do modelowania każdej relacji „jest rodzajem”

DATA-DRIVEN

Podejście sterowane danymi

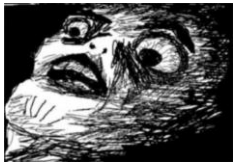

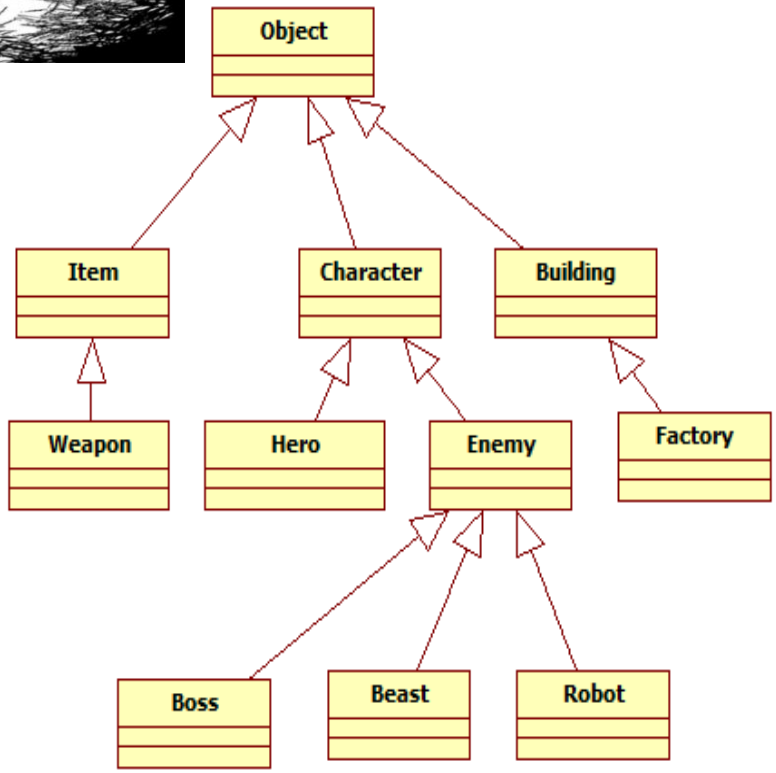


```
"Boss": {
  "Life": 1000,
  "Armor": 200,
  "Weapon": "Laser"
},

"Laser": {
  "ParticleEffect":
    "LaserEffect02",
  "Damage": 1000,
  "Duration": 2.5,
  "Cooldown": 0.7
}
```

ARCHITEKTURA KOMPONENTOWA

- Encja jest prostym, beztypowym kontenerem na komponenty
  - Posiada tylko podstawowe dane opisujące każdy obiekt – nazwa, transformacja
  - Przechowuje opcjonalne komponenty różnego rodzaju
- Komponent danego rodzaju
  - Odpowiada za konkretny aspekt działania encji – np. rendering, dźwięk, fizyka, AI
  - Możliwe różne implementacje – od hierarchii klas po tablice struktur POD
  - Lepsza organizacja kodu, możliwość optymalizacji i zrównoleglania
- Przykład: Unity

[EvolveYourHierarchy]

STATYCZNE STRUKTURY DANYCH

- Niekoniecznie **POD**
- Łatwa **serializacja**, kopiowanie przez memcpy
- **ID** zamiast wskaźników, stringi o **statycznej** długości

[Duck]

STATYCZNE STRUKTURY DANYCH

- Niekoniecznie **POD**
- Łatwa **serializacja**, kopiowanie przez memcpy
- **ID** zamiast wskaźników, stringi o **statycznej** długości

:(

```
struct Object
{
  float4 position;
  std::string name;
  Object * parent;
  Material * material;
};
```

[Duck]

STATYCZNE STRUKTURY DANYCH

- Niekoniecznie **POD**
- Łatwa **serializacja**, kopiowanie przez memcpy
- **ID** zamiast wskaźników, stringi o **statycznej** długości

:(

```
struct Object
{
  float4 position;
  std::string name;
  Object * parent;
  Material * material;
};
```

:)

```
struct Object
{
  float4 position;
  char name[32];
  uint32_t parentID;
  uint32_t materialID;
};
```

[Duck]

ENKAPSULACJA

ENKAPSULACJA

- Teoria
  - Udostępnia **interfejs**, ukrywa szczegóły **implementacji**
  - Pozwala **zmienić** implementację bez zmian w interfejsie i w innych częściach kodu

```
class Foo {
public:
  int GetValue() { return Value; }
  void SetValue(int v) { Value = v; }
private:
  int Value;
};
```

ENKAPSULACJA

- Problem
  - Czym się różni **getter + setter** od uczynienia pola publicznym?
  - Czy naprawdę wierzysz, że możesz zmienić implementację tego pola (zmienić jego typ, wyliczać za każdym razem, pobierać z innego obiektu) **bez zmian** w interfejsie i w innych częściach kodu?

```
class Foo {
public:
  int GetValue() { return (int)Value; }
  void SetValue(int v) { Value = (float)v; }
private:
  float Value;
};
```

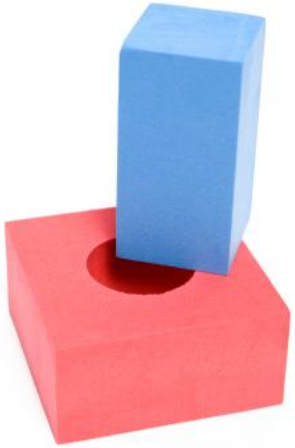

ENKAPSULACJA

- Rozwiązanie
  - Nie bój się używać **struktur** z publicznymi polami tam, gdzie chodzi o paczkę danych
  - Rozważ inne metody dostępu do danych, np. parametry przekazywane podczas inicjalizacji, a potem dostępne **tylko do odczytu**
    - Descriptor, immutability

```
struct FooDesc {
  int Value;
};

class Foo {
public:
  Foo(const FooDesc &params);
  void GetParams(FooDesc &out_params);
};
```

PRZEKAZYWANIE DANYCH

PRZEKAZYWANIE PRZEZ WARTOŚĆ

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo fun_value(Foo a, Foo b)
{
	Foo ret;
	for (int i = 0; i < SIZE; i++)
		ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
	return ret;
}
```

PRZEKAZYWANIE PRZEZ WARTOŚĆ

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo fun_value(Foo a, Foo b)
{
        Foo ret;
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
        return ret;
}

Foo a = ..., b = ...;
Foo c = fun_value(a, b);
```

PRZEKAZYWANIE PRZEZ WARTOŚĆ

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo fun_value(Foo a, Foo b)
{
        Foo ret;
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
        return ret;
}

Foo a = ..., b = ...;
Foo c = fun_value(a, b);

Foo a = ..., b = ..., c = ...;
Foo d = fun_value(fun_value(a, b), c);
```

PRZEKAZYWANIE PRZEZ REFERENCJĘ

```
struct Foo { char foo[N]; };

void fun_ref(const Foo &a, const Foo &b, Foo & ret)
{
	for (int i = 0; i < SIZE; i++)
		ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
}
```

PRZEKAZYWANIE PRZEZ REFERENCJĘ

```
struct Foo { char foo[N]; };

void fun_ref(const Foo &a, const Foo &b, Foo & ret)
{
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
}


Foo a = ..., b = ..., c;
fun_ref(a, b, c);
```

PRZEKAZYWANIE PRZEZ REFERENCJĘ

```
struct Foo { char foo[N]; };

void fun_ref(const Foo &a, const Foo &b, Foo & ret)
{
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
}


Foo a = ..., b = ..., c;
fun_ref(a, b, c);

Foo a = ..., b = ..., c = ..., d;
Foo tmp;
fun_ref(a, b, tmp);
fun_ref(tmp, d, c);
```

TRYB MIESZANY + OPERATOR

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo operator + (const Foo & a, const Foo &b)
{
	Foo ret;
	for (int i = 0; i < SIZE; i++)
		ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
	return ret;
}
```

TRYB MIESZANY + OPERATOR

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo operator + (const Foo & a, const Foo &b)
{
        Foo ret;
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
        return ret;
}

Foo a = ..., b = ...;
Foo c = a + b;
```

TRYB MIESZANY + OPERATOR

```
struct Foo { char foo[N]; };

Foo operator + (const Foo & a, const Foo &b)
{
        Foo ret;
        for (int i = 0; i < SIZE; i++)
                ret.foo[i] = a.foo[i] + b.foo[i];
        return ret;
}

Foo a = ..., b = ...;
Foo c = a + b;

Foo a = ..., b = ..., c = ...;
Foo d = a + b + c;
```

WYNIKI

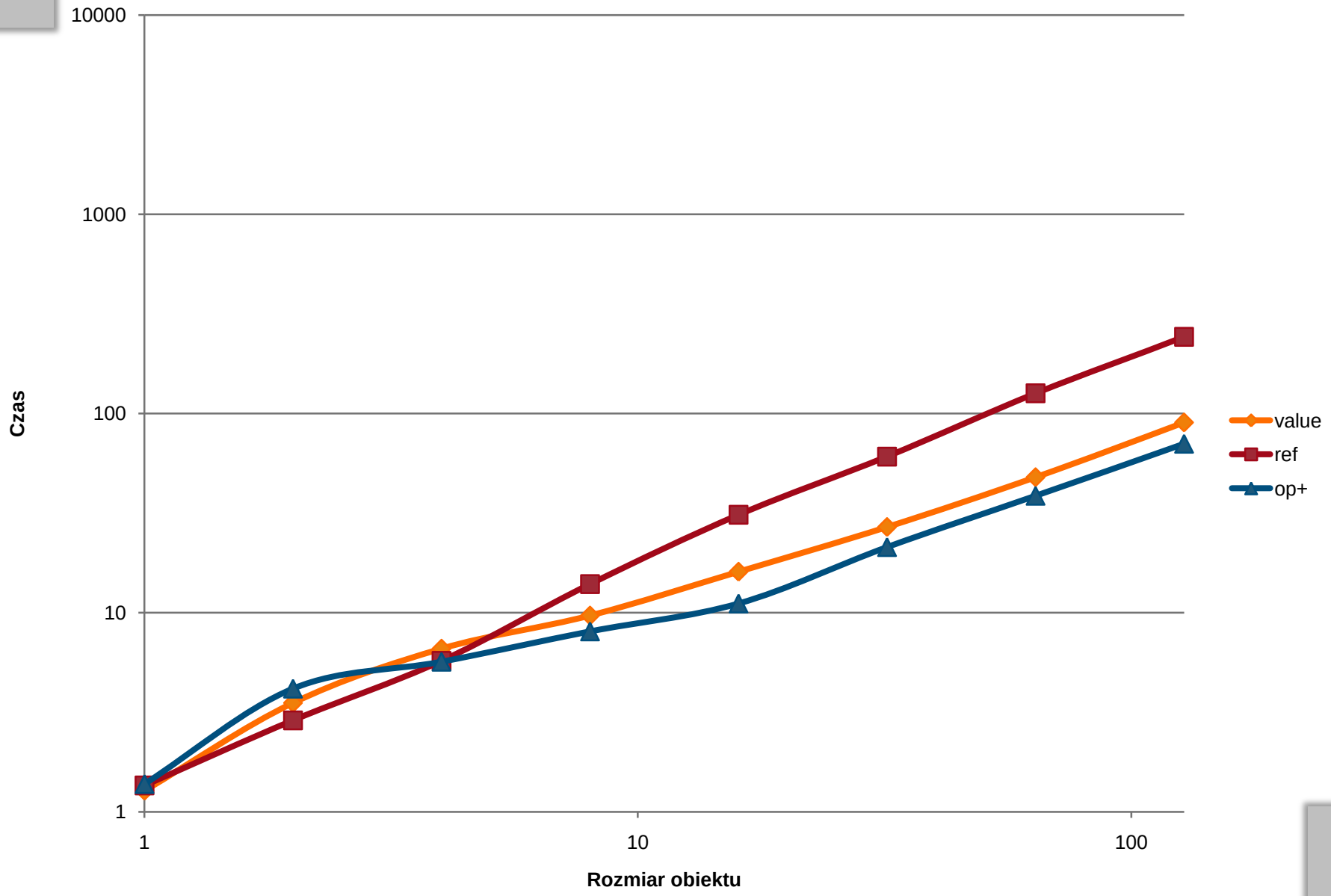

VIRTUAL

- Dodatkowy narzut przy wywołaniu funkcji (pomijalny na X86, bolesny na konsolach)
- Brak możliwości **inline**
  - Teoretycznie inline możliwe przy instrumentalizacji (PGO), ale jest to bardzo wolny sposób, do tego wyłącznie dla buildów release
  - Często brak wstawienia danego fragmentu kodu powoduje lawinowe efekty: kompilator nie może dokonać obliczeń w czasie kompilacji i usunięcia zbędnego kodu
  - W jednym z naszych eksperymentów kompilator po usunięciu virtual wyciągnął **przed pętlę** skomplikowane obliczenia – efekt: czas wykonania mniejszy o kilkanaście rzędów wielkości
- Na poziomie koncepcyjnym: nie wiadomo jaki kod zostanie wywołany

WZORCE PROJEKTOWE: SINGLETON

SINGLETON

- Teoria
  - Tylko jedna instancja klasy
  - Dostępna globalnie
  - Inicjalizowana przy pierwszym użyciu

```
SoundSystem::GetInstance().PlaySound("Boom!");
```

- Wady
  - Brak jawnej kontroli nad kolejnością inicjalizacji i finalizacji
  - Narzut na każde wywołanie
  - Problem z bezpieczeństwem wątkowym
- **Czy na pewno system dźwiękowy powinien się inicjalizować w momencie, kiedy chcemy odegrać pierwszy dźwięk?**

SINGLETON

- Rozwiązanie
  - Jawnie tworzyć i niszczyć obiekty globalne w określonym miejscu programu

```
g_SoundSystem = new SoundSystem();
```

Every time you make a singleton, God kills a startup. Two if you think you've made it thread-safe. – popularna sentencja z Twittera

C++:
KONSTRUKTOR

KONSTRUKTOR

- Wada 1: Nie można stworzyć obiektu niezainicjowanego
  - Nie można ponownie użyć obiektu

```
class File {
public:
  File(const char *name) {
    buffer = new char[BUF_SIZE];
    file = fopen(name, "rb");
  }
  ~File() {
    fclose(file);
    delete [] buffer;
  }
private:
  char *buffer;
  FILE *file;
};
```

```
for (int i = 0; i < num_files; ++i) {
  File file(file_names[i]);
  file.Read(...);
}
```

- Bufor jest alokowany za każdym razem!

KONSTRUKTOR

- Rozwiązanie: Osobna metoda inicjalizująca

```
class File {
public:
  File(const char *name)
    : buffer(new char[BUF_SIZE]) { }
  ~File() { delete [] buffer; }
  void open(const char *name) (
    file = fopen(name, "rb");
  }
  void close() { fclose(file); }
private:
  char *buffer;
  FILE *file;
};
```

```
File file;
for (int i = 0; i < num_files; ++i) {
  file.open(file_names[i]);
  file.Read(...);
  file.close();
}
```

- Ponowne użycie obiektu pozwala na zaalokowanie bufora tylko raz.

KONSTRUKTOR

- Wada 2: Nie można zwrócić błędu

```
File::File(const char *name)
{
  file = fopen(name, "rb");
  if (file == NULL)
    return false; // Error!
}
```

```
File(const char *name)
{
  file = fopen(name, "rb");
  if (file == NULL)
    succeeded = false;
}

File file(file_name);
if (!file.get_succeeded())
  ...
```

- Trzeba rzucić wyjątek albo zapisać stan błędu w polach obiektu.

KONSTRUKTOR

- Rozwiązanie: Osobna metoda inicjalizująca

```
bool File::open(const char *name) {
  file = fopen(name, "rb");
  return file != NULL;
}
```

```
File file;
if (!file.open(file_name))
  ...
```

- Zwykła metoda może zwrócić kod błędu.

KONSTRUKTOR

- Wada 3: Dużo parametrów, nie można rozbić inicjalizacji na etapy

```
Edit *login_edit = new Edit(
  float2(16, 16), // position
  float2(128, 24), // size
  AUTO_ID, // id
  0, // flags
  COLOR_WHITE, // background color
  COLOR_BLACK, // text color
  "Login"); // watermark text
```

KONSTRUKTOR

- Rozwiązanie: Osobne metody ustawiające parametry

```
Edit *login_edit = new Edit();
login_edit->set_position(float2(16, 16));
login_edit->set_size(float2(128, 24));
login_edit->set_watermark_text("Login");
```

- Parametry nieustawione po prostu przyjmują wartości domyślne.
- Kod jest bardziej opisowy – widzimy nazwy parametrów.

KONSTRUKTOR

- Wada 4: Parametry trzeba przekazywać do klasy bazowej

```
Edit::Edit(const float2 &position, const float2 &size, uint id,
  uint flags, COLOR background_color, COLOR text_color,
  const char *watermark_text)
: Window(position, size, id, flags, background_color, text_color)
, watermark_text_(watermark_text)
{
  ...
}
```

- Nie można inicjalizować pól klasy bazowej na liście inicjalizacyjnej konstruktora klasy pochodnej.

KONSTRUKTOR

- Rozwiązanie: Osobne metoda inicjalizująca lub metody ustawiające parametry

```
// Konstruktor Edit jest prosty
Edit *login_edit = new Edit();

// Metody klasy bazowej Window
login_edit->set_position(float2(16, 16));
login_edit->set_size(float2(128, 24));

// Metoda klasy Edit
login_edit->set_watermark_text("Login");
```

PRZEDWCZESNA OPTYMALIZACJA

PRZEDWCZESNA OPTYMALIZACJA

- *Premature optimization is the root of all evil* – Donald Knuth
  - Nie śmiem podważać słów Profesora
  - Jednak kiedy zdanie jest wyjęte z kontekstu, ucięte i opatrzone odpowiednim komentarzem, jego znaczenie zostaje wypaczone
  - Wielu rozumie je jako „nie warto przejmować się optymalizacją”
- Pełny cytat brzmi: ***We should forget about small efficiencies, say about 97% of the time. Premature optimization is the root of all evil***

[MatureOptimization]

OPTYMALIZACJA

- Popularny stereotyp: Optymalizacja to przepisywanie procedur na assembler i zaciemnianie kodu.

- Tymczasem dobrze napisany program często jest równocześnie
  - bardziej **przejrzysty**
  - bardziej **wydajny**

OPTYMALIZACJA

- Optymalizacja dotyczy każdego poziomu tworzonego programu
  - Niemożliwe jest poprawić wszystko w kodzie na sam koniec
  - Na wysokim poziomie ważny jest dobór struktur danych
  - Na niskim poziomie ważne są dobre nawyki (np. definiowane zmiennych poza pętlą)
  - Często nie ma jednego fragmentu kodu, który pochłania 90% czasu
- Rozwiązanie: ***Pisz w porządku od początku!***

NIE WARTO OPTYMALIZOWAĆ?

- Argumenty
  - *Warto poświęcić wydajność programu dla wygody programowania*
  - *Szybszy sprzęt jest tańszy niż lepszy programista*
  - *Sprzęt staje się coraz szybszy*
- To może jest prawdą, kiedy piszesz program dla serwera, ale nie kiedy piszesz grę.

NIE WARTO OPTYMALIZOWAĆ?

- Argumenty
  - *Warto poświęcić wydajność programu dla wygody programowania*
  - *Szybszy sprzęt jest tańszy niż lepszy programista*
  - *Sprzęt staje się coraz szybszy*
- To może jest prawdą, kiedy piszesz program dla serwera, ale nie kiedy piszesz grę.

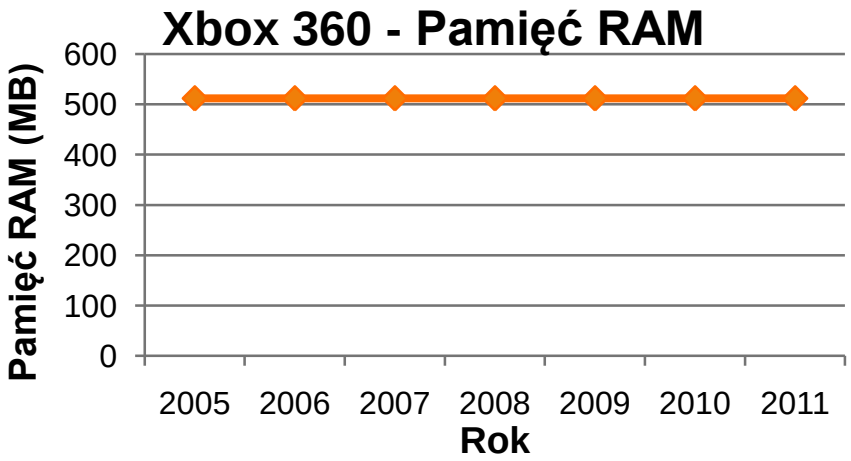

NIE WARTO OPTYMALIZOWAĆ?

- Konsola to sprzęt o ograniczonych możliwościach – określona wydajność, ilość pamięci itd.
  - Tak jak router, dekoder i inne systemy wbudowane
- PC to platforma ograniczona parametrami sprzętu, jaki aktualnie posiada przeciętny gracz
  - Na inne wymagania może sobie pozwolić Crysis 2, a na inne gra casual

NIE WARTO OPTYMALIZOWAĆ?

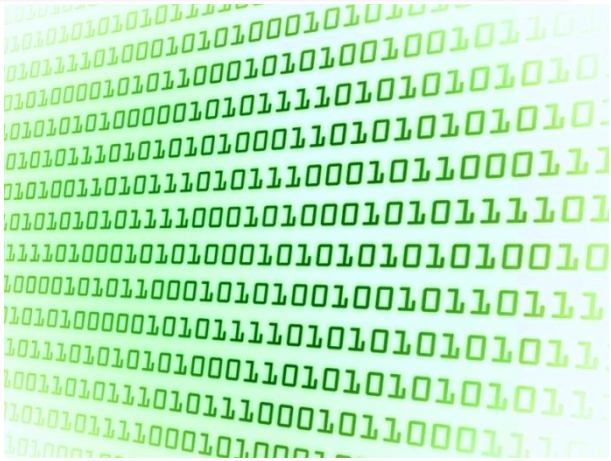

- Konieczne jest bezkompromisowe wykorzystanie maksimum dostępnej mocy obliczeniowej, dlatego:
  - Używamy C++, a nie języków interpretowanych, z wirtualną maszyną czy garbage collectorem
  - Wyłączamy obsługę wyjątków i RTTI
  - Piszemy własne alokatory pamięci
  - Unikamy STL

KOMPILATOR ZOPTYMALIZUJE?

- Często powtarza się, że kompilator jest lepszy w optymalizacji kodu od przeciętnego programisty
- Tymczasem…

KOMPILATOR ZOPTYMALIZUJE?

- Często powtarza się, że kompilator jest lepszy w optymalizacji kodu od przeciętnego programisty
- Tymczasem…

```
// przeciętny programista
int y = x / x;

00401018 mov eax, 1
```

KOMPILATOR ZOPTYMALIZUJE?

- Często powtarza się, że kompilator jest lepszy w optymalizacji kodu od przeciętnego programisty
- Tymczasem…

```
// MSVC 2008 Release (/O2)
int y = x / x;

00401018 mov ecx,dword ptr [esp+8]
0040101C mov eax,ecx
0040101E cdq
0040101F idiv eax,ecx
```

```
// przeciętny programista
int y = x / x;

00401018 mov eax, 1
```

WIEMY WIĘCEJ NIŻ KOMPILATOR

- x / x w większości przypadków jest równe 1…
- …ale dla x = 0 zostanie wygenerowany wyjątek dzielenia przez 0 (dla liczb całkowitych) lub NaN (dla liczb zmiennoprzecinkowych)
- Ten przypadek możemy wykryć i obsłużyć wcześniej (na etapie inicjalizacji)
- Piszmy **wydajny** kod dla 99% przypadków, sytuacje **wyjątkowe** nie mogą rzutować na wydajność całego programu

OPTYMALIZACJA KOMPILATORA

- Kompilator może nawet nie wyliczyć stałej, tylko wygenerować kod do jej obliczania wykonywany przed main()

```
1  const float CONST_1 = 3.f;
2  const float CONST_2 = 2.f * CONST_1;
3  const float CONST_3 = 1.f / CONST_2;
```

```
1  ??__ECONST_3@@YAXXZ PROC                    ; `dynamic initializer for 'CONST_3'', COMDAT
2  ; 251   : const float CONST_3 = 1.f / CONST_2;
3  movss     xmm0, DWORD PTR __real@3f800000
4  divss     xmm0, DWORD PTR _CONST_2
5  movss     DWORD PTR _CONST_3, xmm0
6  ret 0
7  ??__ECONST_3@@YAXXZ ENDP                    ; `dynamic initializer for 'CONST_3''
8  _CONST_3 DD 01H DUP (?)
9  ...
10 _CONST_1 DD 040400000r          ; 3
11 _CONST_2 DD 040c00000r          ; 6
```

- Rozwiązania:
  - CONST_3 = 1.f / (2.f * CONST_1)
  - #define zamiast const

[yarpen]

WYNAJDYWANIE KOŁA NA NOWO?

- *Nie pisz własnych bibliotek, tylko używaj gotowych. I tak nie napiszesz lepszych.*
  - Na pewno?
- Znasz swój szczególny przypadek lepiej, niż twórcy uniwersalnej biblioteki, np.:
  - Alokator pamięci ma stały rozmiar obiektu albo nie musi być bezpieczny wątkowo
  - Macierz zawsze będzie float4x4
- Możesz napisać kod wydajniejszy i lepiej dostosowany do swoich potrzeb
  - Jeśli nie, to przynajmniej dużo się przy tym nauczysz :)

RÓWNOLEGŁOŚĆ

LINIOWY KOD PRZETWARZAJĄCY DANE

```
int transform()
{
    for each (Object o)
    {
        ...
    }
}
```

LINIOWY KOD PRZETWARZAJĄCY DANE

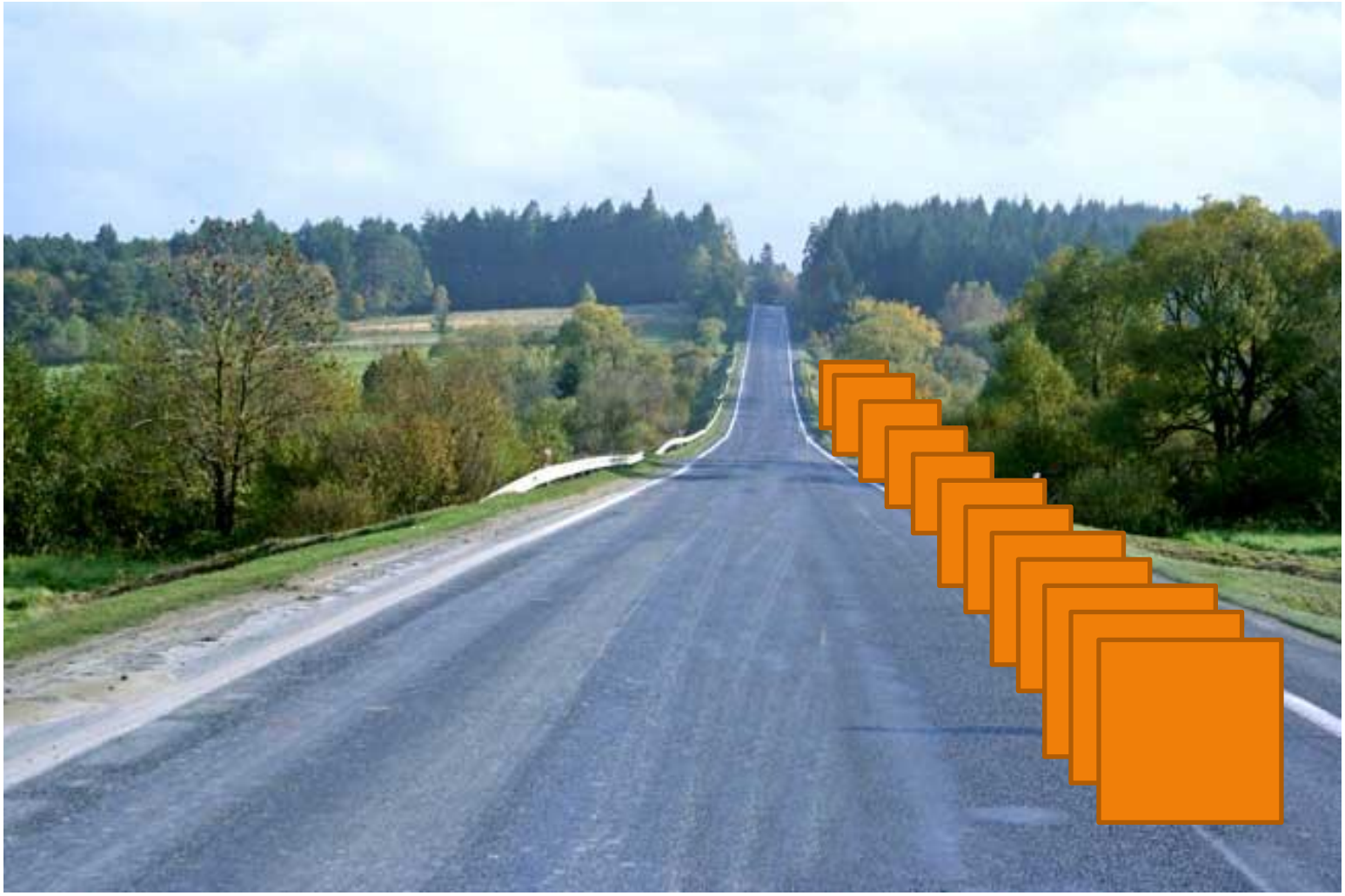

LINIOWY KOD PRZETWARZAJĄCY DANE + RÓWNOLEGŁOŚĆ

- int transform()
- {
- #pragma omp parallel for
  - for (Object o)
  - {
  - ….
  - }

}

LINIOWY KOD PRZETWARZAJĄCY DANE – RÓWNOLEGŁOŚĆ

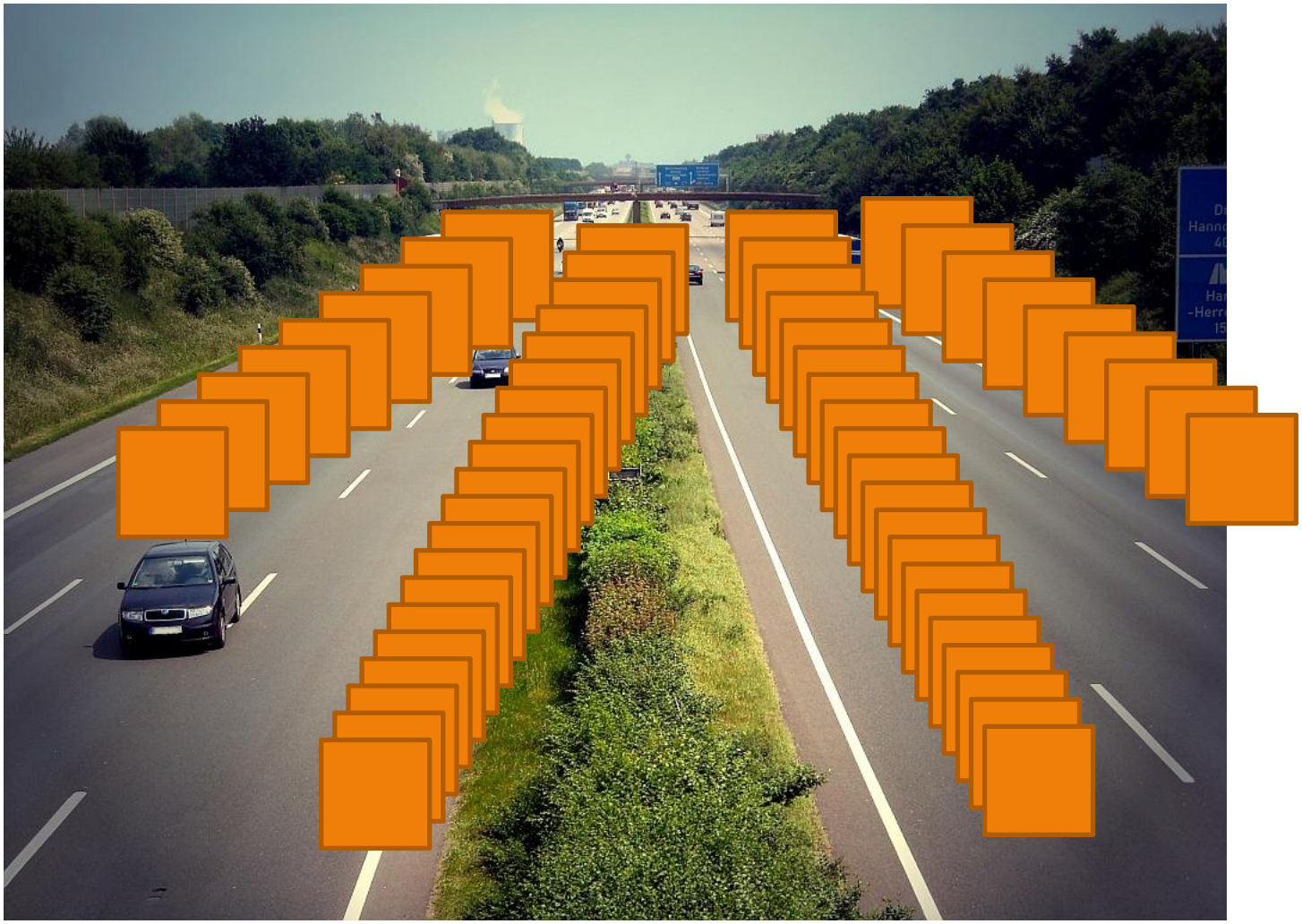

KOD OBIEKTOWY

- *An OO program walks into a bar and says to the bartender, Alice asked Bob to ask Charlie to ask Dave to ask Eddie to ask Frank to ask…*

(sentencja z Twittera)

KOD OBIEKTOWY

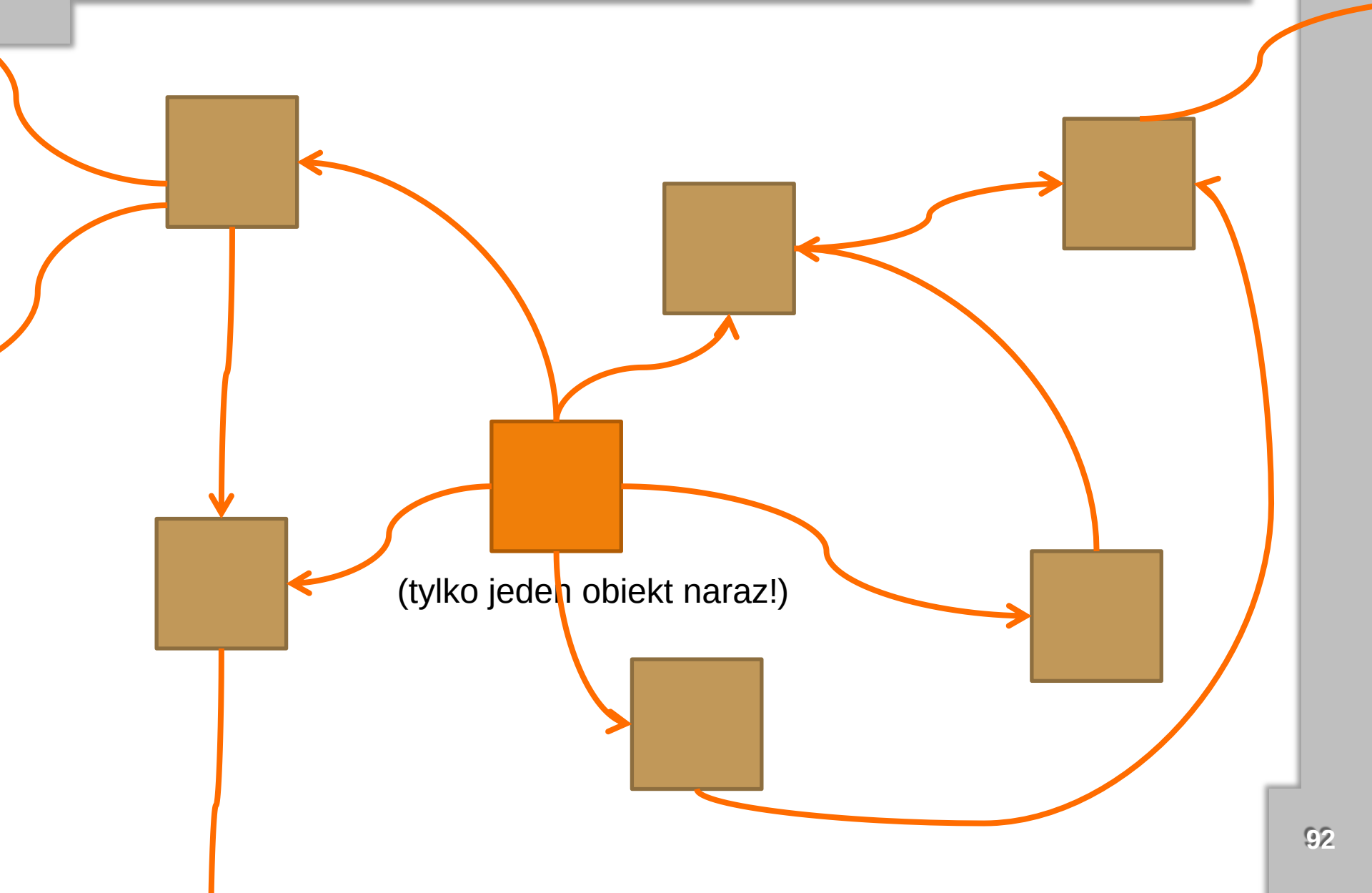

PROGRAMOWANIE RÓWNOLEGŁE

- Muteksy to nie jest rozwiązanie.
- DOD jest dobre, jeśli chodzi o łatwość zrównoleglania.
- virtual void update() = 0;
  - Hmm, czy ta funkcja będzie thread-safe? Do czego ona się odwołuje?
- DOD – od razu widać co się dzieje
  - Zrównoleglić #pragmą OpenMP

WYKONYWANIE WARUNKOWE

```
void foo(ptr * ob)
{
  if (ob->isBar())
  {
    ...
  }
  else
  {
    ...
  }
}
```

WYKONYWANIE WARUNKOWE

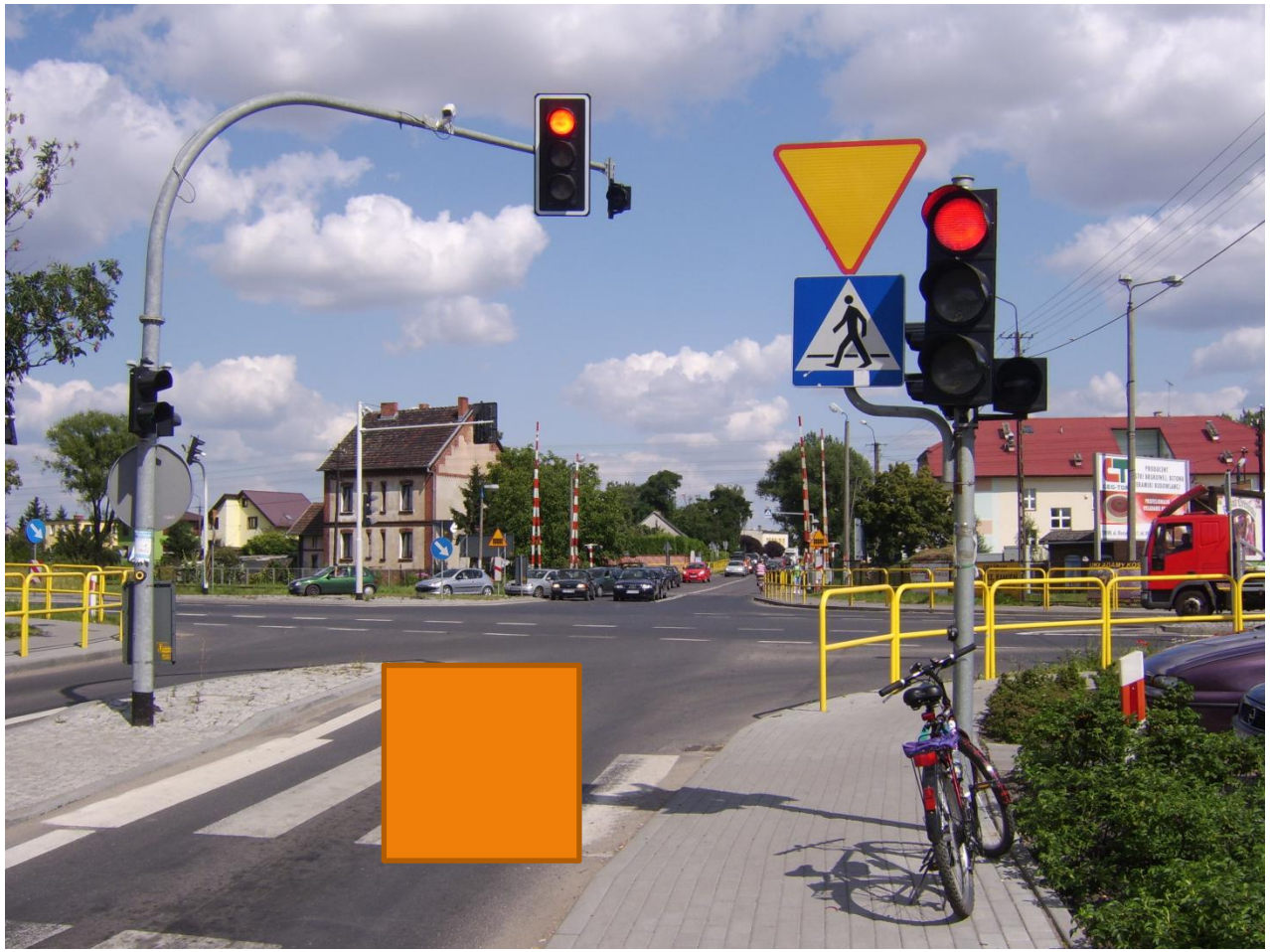

DODATKOWE ODWOŁANIA DO PAMIĘCI/OBIEKTÓW

```
void processObject(ob)
{
  object2 a = ob->parent;
  object3 b = ob->son->brother->mother->sister;
  if (a->funVirtualFun(b, ob, a+b * (c-a))
  {
    ...
  }
}
```

DODATKOWE ODWOŁANIA DO PAMIĘCI/OBIEKTÓW

UŻYCIE WZORCÓW PROJEKTOWYCH, DODATKOWYCH WARSTW ABSTRAKCJI

IDEALNY OBIEKTOWY DESIGN

IDEALNY OBIEKTOWY DESIGN + MT

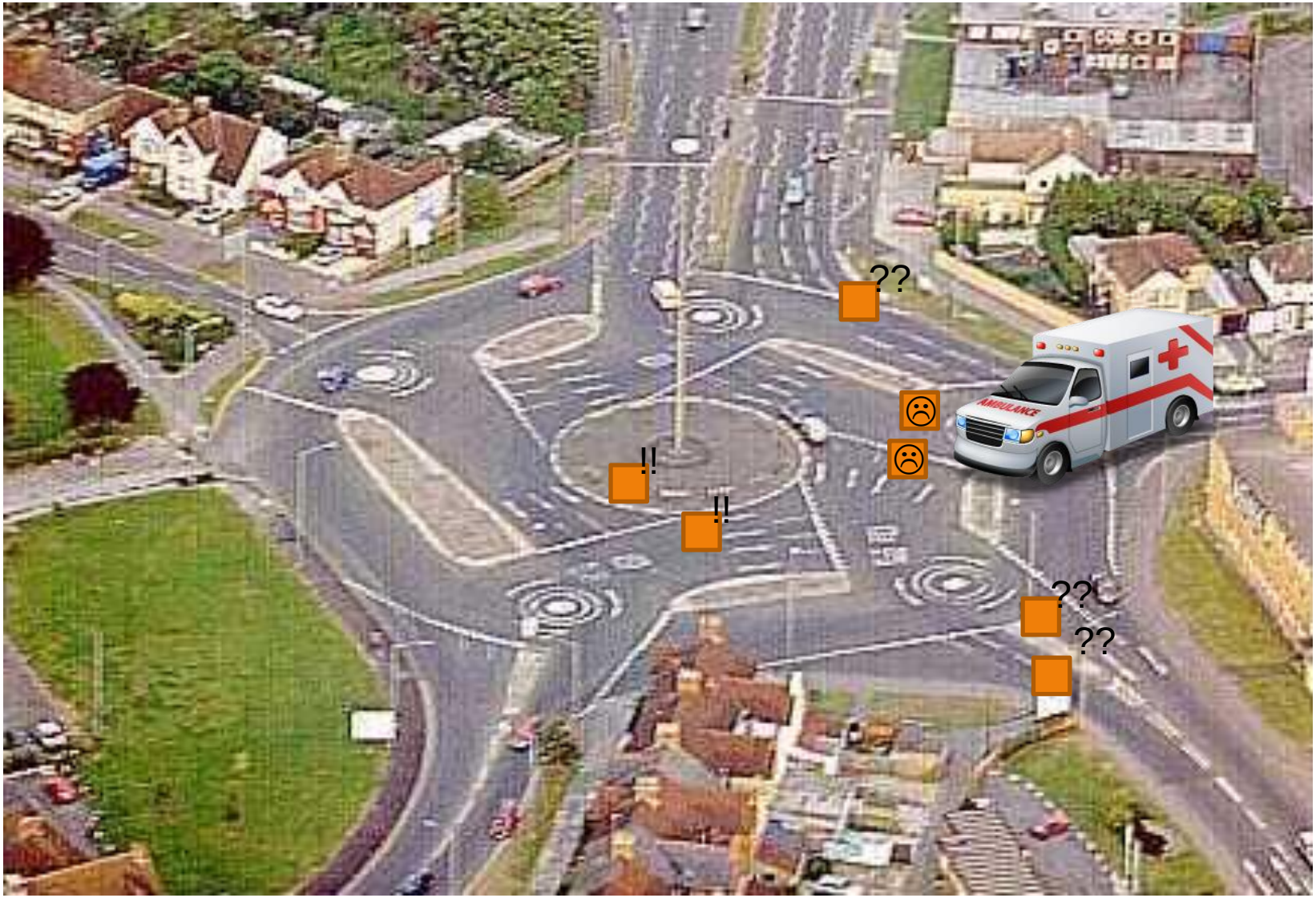

WYDAJNOŚĆ

PAMIĘĆ WOLNIEJSZA NIŻ PROCESOR

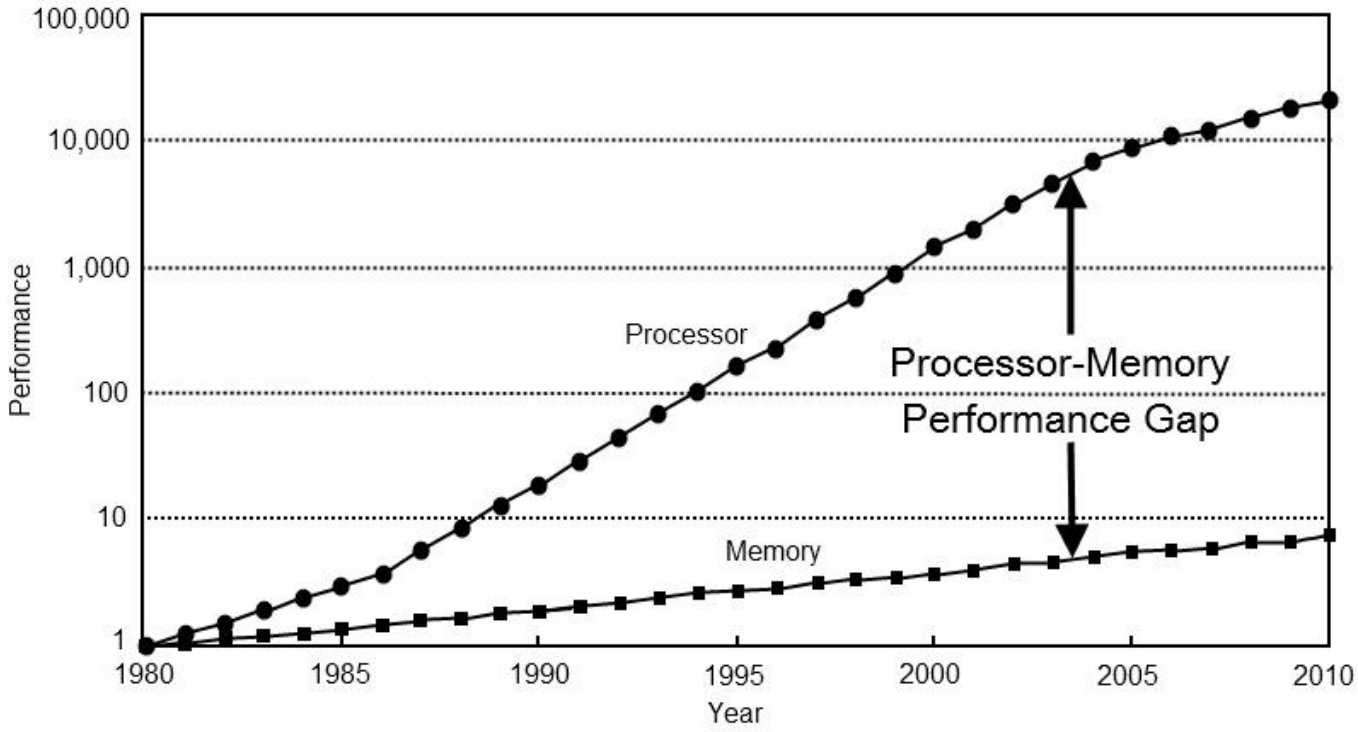

- Nietrafienie w pamięć podręczną – **cache miss**
  - 1980: Odwołanie do pamięci RAM ≈ 1 cykl procesora
  - 2009: Odwołanie do pamięci RAM ≥ **400** cykli procesora

[Pitfalls]

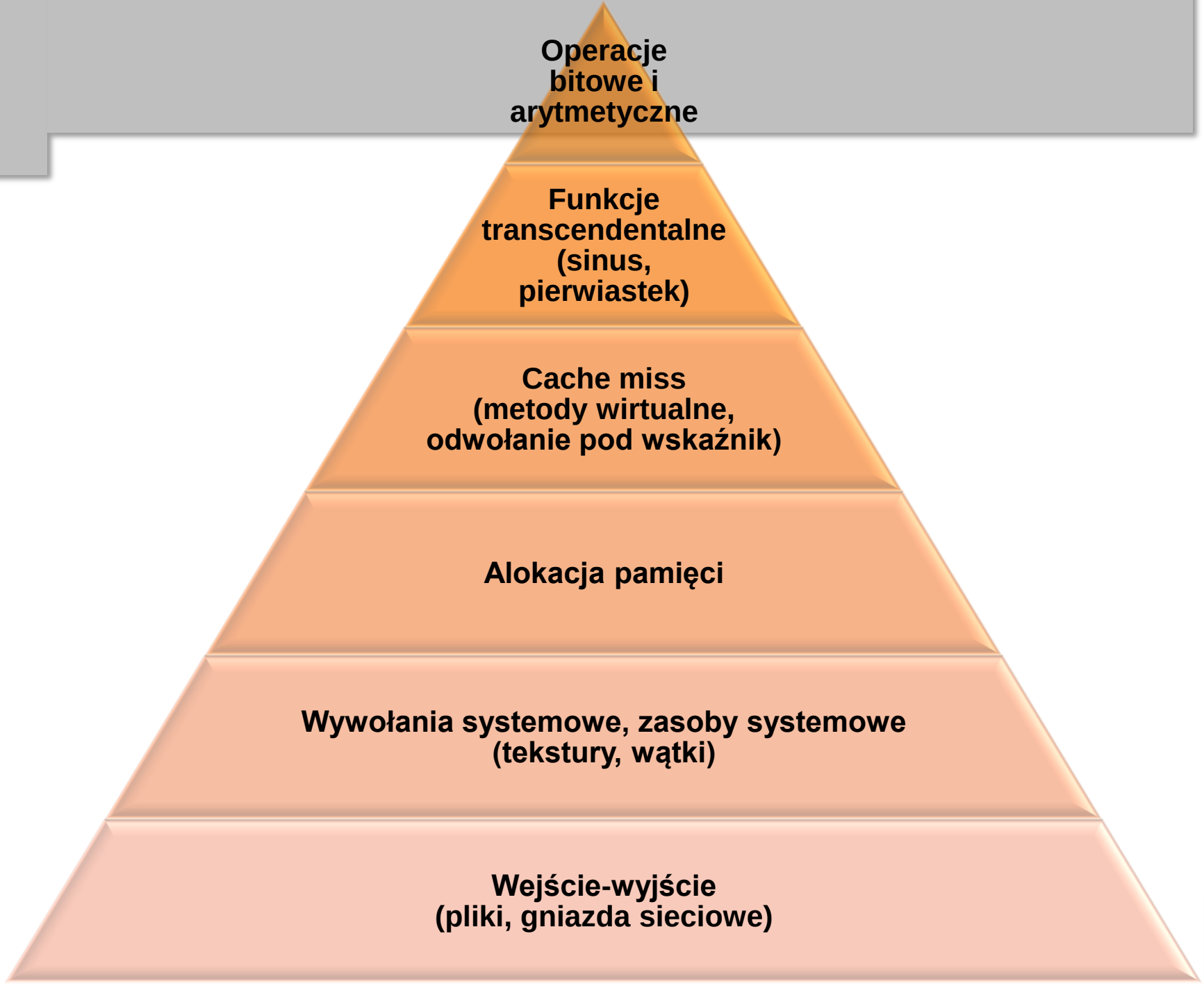
Operacje bitowe i arytmetyczne
Funkcje transcendentalne (sinus, pierwiastek)
Cache miss (metody wirtualne, odwołanie pod wskaźnik)
Alokacja pamięci
Wywołania systemowe, zasoby systemowe (tekstury, wątki)
Wejście-wyjście (pliki, gniazda sieciowe)

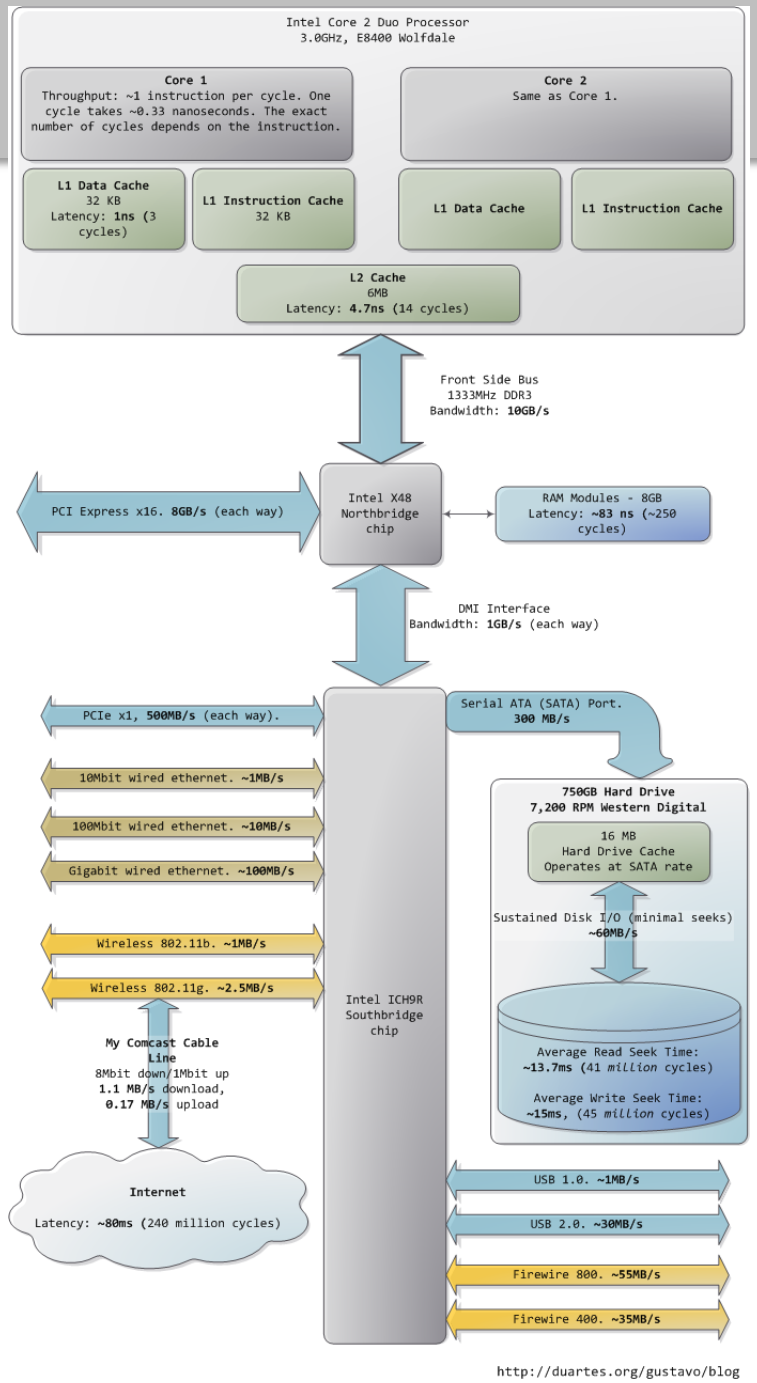

[GustavoDuarte]

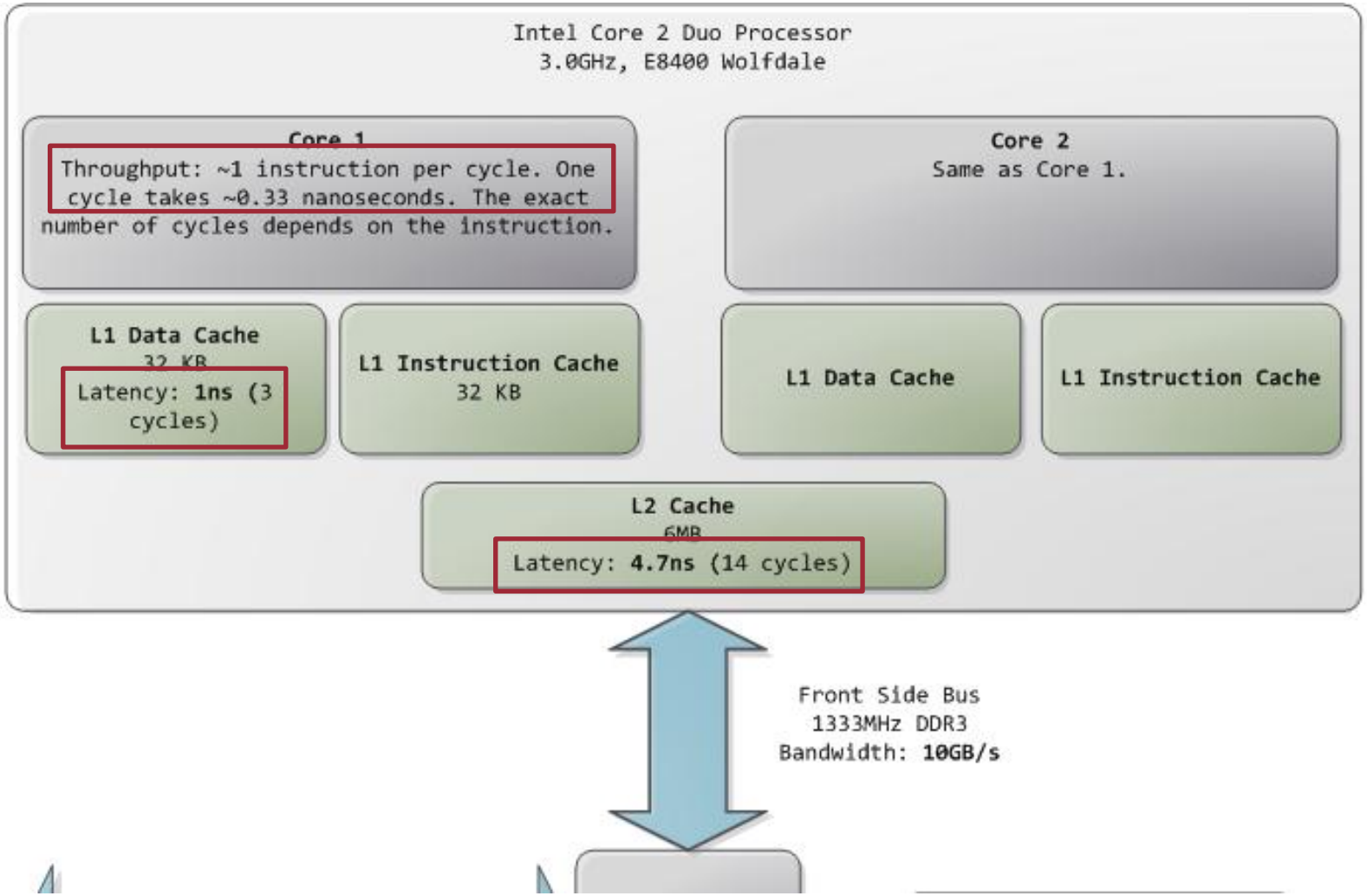
Intel Core 2 Duo Processor
3.0GHz, E8400 Wolfdale
Core 1
Throughput: ~1 instruction per cycle. One cycle takes ~0.33 nanoseconds. The exact number of cycles depends on the instruction.
Core 2
Same as Core 1.
L1 Data Cache
32 KB
Latency: 1ns (3 cycles)
L1 Instruction Cache
32 KB
L1 Data Cache
L1 Instruction Cache
L2 Cache
6MB
Latency: 4.7ns (14 cycles)
Front Side Bus
1333MHz DDR3
Bandwidth: 10GB/s

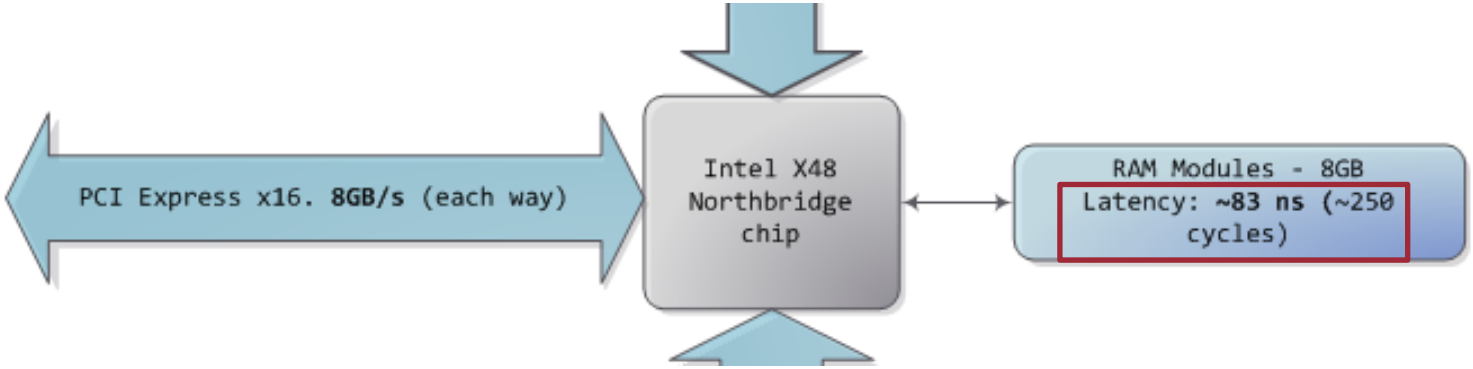
PCI Express x16. 8GB/s (each way)
Intel X48 Northbridge chip
RAM Modules - 8GB
Latency: ~83 ns (~250 cycles)

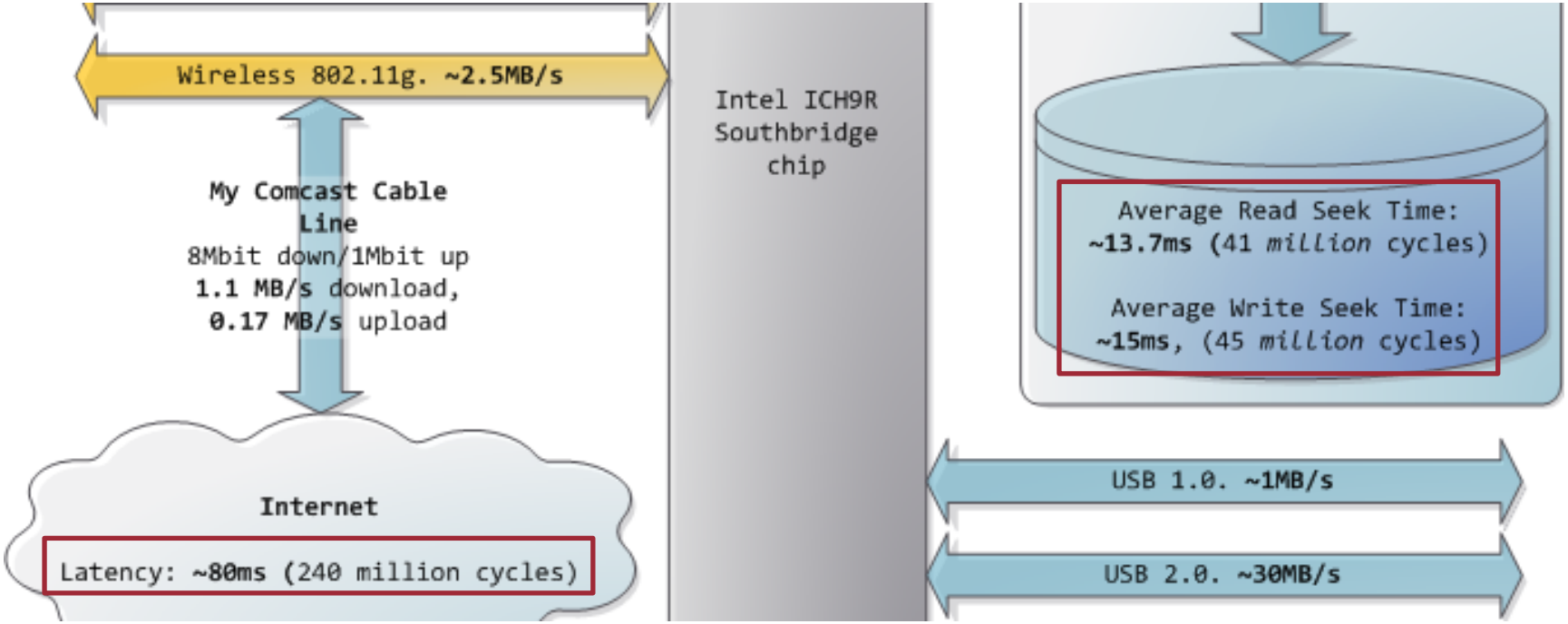
Wireless 802.11g. ~2.5MB/s
My Comcast Cable Line
8Mbit down/1Mbit up
1.1 MB/s download,
0.17 MB/s upload
Internet
Latency: ~80ms (240 million cycles)
Intel ICH9R Southbridge chip
Average Read Seek Time:
~13.7ms (41 million cycles)
Average Write Seek Time:
~15ms, (45 million cycles)
USB 1.0. ~1MB/s
USB 2.0. ~30MB/s

PRECALC

- ***Najszybszy kod to taki, który nigdy się nie wykonuje***
- **Precalc** – przygotuj dane wcześniej, nie licz za każdym razem
  - Podczas wczytywania gry NIE **parsuj** plików tekstowych, XML, modeli OBJ, tekstur PNG, nie **kompiluj** shaderów
  - Edytor lub inne narzędzia powinny przygotować assety w **docelowym** formacie: modele do wczytania **prosto** do VB/VBO, tekstury w DDS (ewentualnie JPEG), własne formaty plików, VFS
  - Podczas działania gry NIE licz **w każdej klatce** tego, co można wyliczyć **raz** lub **co jakiś czas** (np. AI)
- Stosuj culling i podział przestrzeni, aby nie przetwarzać tego, czego nie widać lub co nie jest istotne
- LOD – Level of Detail – kiedy mimo wszystko trzeba przetwarzać dużo danych, można mniej szczegółowo

ALIASING

- Jednym z poważnych problemów wydajnościowych jest **aliasing**

```
struct Foo
{
  int q;
};
int bar(Foo &q, int *data)
{
  foo.q = 5;
  data[0] = 11;
  return foo.q; // == 5 ??
}
```

ALIASING

- Jednym z poważnych problemów wydajnościowych jest **aliasing**

```
struct Foo
{
  int q;
};
int bar(Foo &q, int *data)
{
  foo.q = 5;
  data[0] = 11;
  return foo.q; // == 5 ??
}
```

Intuicja podpowiada że tak. W praktyce data może wskazywać na `foo.q`:

```
Foo foo;
int a = bar(foo, &foo.q);
```

ALIASING

- Jednym z poważnych problemów wydajnościowych jest **aliasing**

```
struct Foo
{
  int q;
};
int bar(Foo &q, int *data)
{
  foo.q = 5;
  data[0] = 11;
  return foo.q; // == 5 ??
}
```

Intuicja podpowiada że tak. W praktyce data może wskazywać na `foo.q`:

```
Foo foo;
int a = bar(foo, &foo.q);
```

Rozwiązanie? `__restrict` – informacja dla kompilatora że dany wskaźnik jest **jedynym** odniesieniem do pewnych danych.

zmienne lokalne >>> zmienne składowe >>> zmienne globalne

CODE BLOAT

- #1: preprocessing
  - 3 MB z wszystkimi nagłówkami STL
  - ??? z Boostem
- #2: pliki obiektowe
  - Konkretyzacja szablonów dla każdego typu…
  - …w każdej jednostce translacji

algorithm	complex	exception	list	stack
bitset	csetjmp	fstream	locale	stdexcept
cassert	csignal	functional	map	strstream
cctype	cstdarg	iomanip	memory	streambuf
cerrno	cstddef	ios	new	string
cfloat	cstdio	iosfwd	numeric	typeinfo
ciso646	cstdlib	iostream	ostream	utility
climits	cstring	istream	queue	valarray
clocale	ctime	iterator	set	vector
cmath	deque	limits	sstream	

POLECANE OPCJE KOMPILATORA

- Wyłączyć **wyjątki**
  - Dodatkowy narzut nawet wtedy, kiedy nie potrzebujemy ich używać
- Wyłączyć **RTTI**
  - Typeinfo oraz dynamic_cast
- Najwyższy poziom **ostrzeżeń** (trzeba zwłaszcza uważać na konwersje typów: konwersja int/float jest wolna)
- Włączyć instrukcje **wektorowe** (SSE) oraz funkcje **intrincsic**
- Jeżeli nie ma przeciwwskazań, przestawić obliczenia zmiennoprzecinkowe na **fast**
- Włączyć najwyższy poziom **optymalizacji**, LTCG (ew. PGO) oraz WPO

BIBLIOGRAFIA

- [MatureOptimization] Mature Optimization - Mick West, Game Developer Magazine, 2006
  - http://bit.ly/13Kkx0
- [GustavoDuarte] What Your Computer Does While You Wait, Gustavo Duarte
  - http://bit.ly/fB6r
- [Pitfalls] Pitfalls of Object Oriented Programming, Tony Albrecht (Sony Computer Entertainment Europe)
  - http://bit.ly/90fCdE
- [EvolveYourHierarchy] Evolve Your Hierarchy, Mick West
  - http://bit.ly/cah6k
- [yarpen] Attack of dynamic initializers, Maciej Siniło „yarpen”
  - http://bit.ly/fSqbLh
- [DivergentCoder] AoS & SoA Explorations
  - http://divergentcoder.com/programming/aos-soa-explorations-part-1/
  - http://divergentcoder.com/programming/aos-soa-explorations-part-2/
  - http://divergentcoder.com/programming/aos-soa-explorations-part-3/
- [C0DE517E] International movement for code rights
  - http://bit.ly/aHC56I
- [C++FQA] Yossi Kreinin
  - http://yosefk.com/c++fqa/
- [Duck] Managing Decoupling Part 3 - C++ Duck Typing, Niklas Frykholm
  - http://altdevblogaday.org/2011/02/25/managing-decoupling-part-3-c-duck-typing/
- Stanley B. Lippman *Model obiektu w C++*
- Dov Bulka, David Mayhew *Efektywne programowanie w C++* (Mikom 2001)

ŹRÓDŁA WIEDZY (MAŁY OFF-TOPIC)

- Skąd czerpiemy wiedzę?
  - Strony WWW
    - Google
    - Konkretne adresy
  - **Twitter**
  - **Blogi** (np. altdevblogaday.org)
  - W języku angielskim!
- **Forum** to nie jest efektywne źródło wiedzy
  - Mały stosunek sygnału do szumu
  - Forum – czytasz wypowiedzi różnych osób
    Twitter i blogi – czytasz tylko tych, których chcecz

PYTANIA?